REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton

JULY 24th and 31st, 1964 — Nos. 655 and 656 — 19th YEAR OF PUBLICATION

Arbeidszekerheid

In een onzer provinciesteden is een bedrijf stilgelegd door een staking, die nu reeds zeven weken aan de gang is. Het geschil gaat niet over lonen of arbeidstijden, maar de werknemers eisen arbeidszekerheid, of, zoals het op de rondgedragen borden heet, "job-security". In de "picket line" zagen wij een man van zeker over de zestig jaar samen marcheren met een jongeman van ongeveer twee en twintig jaar. Wij konden de verleiding niet weerstaan om er iets meer van te weten te komen. Het bleek, dat de oudere man een diensttijd bij die ondeneming had van 41 jaar, terwijl de jonge man slechts een jaar in dienst was. Van dit jaar echter had hij een half jaar doorgebracht in Chicago, waar hij op kosten van de onderneming een cursus had gevolgd.

Als dergelijke mensen bij een dergelijke onderneming het werk neerleggen, omdat zij geen of niet voldoende "job security" hebben, dan moet er toch wel iets bijzonders aan de hand zijn.

De oorzaak was niet zo ver te zoeken. De onderneming had verdere mechanisatie toegepast, teneinde aan de concurrentie het hoofd te kunnen bieden. Een proces, dat zich overal om ons heen aan het voltrekken is. De grote staking bij de drie dagbladen in Toronto gaat in wezen om hetzelfde punt. Bepaalde maatregelen, die het arbeidsproces verkorten of voor bepaalde handelingen minder tijd vergen, worden door de werknemers niet geaccepteerd.

Dit is een vraagstuk, of liever een proces, dat wij niet kunnen bagatelliseren. Daar zit de mensheid nu al tientallen van jaren mee te worstelen. Toen de machine haar intrede deed, kwam van alle kanten het verzet. De mensen voelden zich bedreigd. Tot op zekere hoogte zijn wij daar nu wel wat aan gewend geraakt. Wij kunnen ons de samenleving zonder machines niet meer indenken. Maar nu maken wij ons zorgen over de al verder voortschrijdende automatisatie.

Er is geen twijfel aan, dat iedereen het probleem klaar en duidelijk ziet. Er is echter wel twijfel aan of er iemand is, die op dit moment een gezonde oplossing aan de hand kan doen.

De vakverenigingen, zowel in die provinciestad als in Toronto, menen de oplossing gevonden te hebben door te zeggen, dat de arbeiders moeten weigeren gebruik te maken van de nieuwe uitvindingen, of — en dit is in sommige gevallen elders aanbevolen — dat de werkgevers hetzelfde loon zullen betalen, maar de werktijd drastisch zullen verlagen.

Het heet dan, dat op deze wijze de arbeiders worden beschermd tegen de gevolgen van een voortschrijdende techniek. De vraag, hoe de onderneming dan in staat zal zijn de produkten te verkopen, hoe de prijs van het produkt concurrerend kan blijven, blijft onaangeroerd. Dit is een zeer gevaarlijk standpunt. Indien de onderneming moet toegeven aan de eisen van de unions, zal het binnen afzienbare tijd onmogelijk blijken het bedrijf gaande te houden. Dit dan heeft tot gevolg dat de arbeiders zonder werk komen, waarbij zowel de onderneming als de werkgelegenheid geheel verloren zijn gegaan. Dit is maar geen theoretische veronderstelling. Nee, dit is de praktijk die zich nu reeds enige tijd pijnlijk heeft laten gevoelen.

De bescherming van de arbeider door de union gaat zover, dat die bescherming een hersenschim wordt en de arbeider uiteindelijk het slachtoffer ervan wordt. Zo goed als een bedrijf zich moet aanpassen, teneinde in leven te blijven en mee te komen, zo goed moet ook de werker zich aanpassen. Men mag dus verwachten dat de unions die zich het lot van de arbeider aantrekken, zich daarop zouden richten, dan de arbeider ook zich kan aanpassen.

Hier wreekt zich de tegenstelling tussen onderneming en arbeiders. Een ieder gaat zijn eigen gang. En die gedachte wordt maar al teveel gevoed. Maar een feit is, dat de onderneming niet zonder arbeiders kan en de arbeiders niet zonder onderneming kunnen. De noodzakelijkheid voor eenheid is haast nergens zo duidelijk te zien, als juist in het economisch leven. En het is juist in het economisch leven, dat de tegenstellingen zo schrijnend scherp zijn.

Wij beseffen heel goed, dat deze dingen gemakkelijker neergeschreven, dan uitgevoerd kunnen worden. Het is moeilijk voor iemand, zoals die man in de picket line, die 41 jaar bij de onderneming had gewerkt, om zich om te scholen. Maar als men over "job security" spreekt, dan moet die job security ook geschapen worden. Wij zien niet in, waarom dit niet tot stand gebracht kon worden indien "management" en "labour" meer zouden samenwerken en het probleem samen zouden bestuderen. Staken om die redenen is niet alleen onredelijk, maar het is eveneens nutteloos. Een staking kan de ontwikkeling niet tegenhouden.

Er is echter nog een andere zijde aan deze zaak.

Ontwikkeling, ook industriële ontwikkeling staat niet op zichzelf. Het is een deel van de historie, en de historie is de uitvoering van het reddingswerk van God. Natuurlijk, wij kunnen dit gemakkelijk theorie noemen. Maar dan hebben wij toch het grote doel van de schepping uit het oog verloren. Wij zijn op weg naar de grote climax, naar de dag dat de Heiland wederkomt. En alle pogingen om die ontwikkeling tegen te gaan is niet alleen zinloos, maar wij mogen ons wel afvragen of het niet tegelijk zondig is. Het is misschien wel moeilijk om in de ingebruik-stelling van een nieuwe machine een onderdeel te zien van het grote werk van God, maar het is in feite net zo moeilijk om dit te zien in het verkrijgen van onafhankelijkheid in een land in Afrika of in de acties van de Verenigde Naties. Alles, alles werkt mee aan de redding van de Kerk en de wereld. En als men in arbeidskringen meent, dat men de ontwikkeling — ook de ontwikkeling in het arbeidsproces — kan tegenstaan, desnoods met geweld, dan moeten wij even aan Gamaliel denken. Met een variant op wat deze man zei, zouden wij ook hier willen zeggen, dat indien deze gehele ontwikkeling uit God is, "gij het niet zult kunnen vernietigen; het mocht eens blijken, dat gij tegen God srijdt." (Hand. 5:39).

Misschien zegt nu deze of gene, dat hier een taak ligt voor de christelijke arbeidersbeweging. Misschien is dit wel zo, maar wij zouden dit toch wel wat ruimer willen zien. Het is niet in de eerste plaats de arbeidersbeweging, maar het is in de eerste plaats de Kerk, die het duidelijk zal moeten laten horen, dat de arbeid, juist ook de arbeid, dienst aan God is.

Dr. F. H. Von Meyenfeldt heeft ergens geschreven, dat de primaire sociale prediking van de Kerk moet zijn, dat de arbeid **Gods**-dienst is, anders wordt zij **begrafenis**-dienst. Dit is wel zeer scherp gezien. Zodra ons werk ophoudt Gods-dienst te zijn, verliest het zijn doel. Dan gaat het leven er uit en dan is ons werk de ontbinding nabij. Dan wordt het alleen een middel om in leven te blijven en dan worden allerlei dammen opgeworpen om dit te verhinderen. Aan deze bedreiging staat de arbeid in onze tijd van alle kanten bloot. Deze dreiging wordt door de unions klaarblijkelijk wel gezien en daaruit valt hun verzet dan ook te verklaren. Maar verzet alleen jaagt de dood niet op de vlucht. Daarmee is het leven niet hervonden.

Vandaar dat van christenen en van de christelijke Kerk een ander geluid mag worden verwacht. Van christenen mag worden verwacht, dat zij er zich voor zullen inspannen om wegen te vinden, waardoor de mensen zich zodanig kunnen aanpassen aan veranderde omstandigheden, dat zij toch hun roeping, ook in de geindustrialiseerde maatschappij, zullen kunnen vervullen.

D.F.

AANBIDDING

Mijn God, wat zijt Gij groot, U prijzen al Uw werken;
Gij zijt de levensbron vol onuitputb're kracht.
In 't mateloos heelal kan niets Uw macht beperken,
Bij Uwe heerlijkheid wordt zelfs de zon tot nacht.

Gij stuwt het firmament langs vaste banen,
Bekleedt de bloem des velds met stralend' heerlijkheid.
Zelfs d' eeuwigheid kan niet Uw majesteit omvangen,
Ontzagb're, grote God, Gij zijt mijn Zaligheid.

Mijn God, had ik de macht, ik zou van 't blauw des hemels,
En blanke bloemenpracht daarover uitgespreid,
Een wade weven, vol van schitteringsgewemel,
Een tere sluier voor Uw reine heiligheid.

Mijn God, geef mij de macht de winden te gebieden,
Opdat zij met mijn lied, op vleug'len vederlicht
De wijde ruimten door, tot U ten hemel vlieden,
Zodat het ruisen zal tot voor Uw aangezicht.

Dan zal mijn jubelzang in die der eng'len vloeien,
Zodat het wordt één lied vol klare zuiverheid —
Spontaan gezongen zal het vol van liefde gloeien,
Een liefde, duurzaam tot in alle eeuwigheid.

C. Speijer

DE REPUBLIKEINEN KOZEN

Barry Goldwater

ALS HUN CANDIDAAT VOOR DE STRIJD OM HET PRESIDENTSCHAP VAN DE U.S.A.

Het is nu misschien nog te vroeg om zich een juist oordeel te vormen van de reactie, die bij het Amerikaanse volk is teweeggebracht, toen verleden week Mr. Barry M. Goldwater werd gekozen tot candidaat voor het presidentschap van de U.S.A. Bij deze verkiezing hebben de afgevaardigden naar de Republican Party-conventie zich uitgesproken en niet de kiezers. Zo erg veel verschil is daar echter niet tussen. Toen Mr. Goldwater voor het eerst werd genoemd als candidaat, waren er velen, ook in de Republican Party, die hem niet veel kans gaven. Toch is hij er gekomen en met een voldoende meerderheid.

Maar al heeft het Amerikaanse volk als zodanig zich niet uitgesproken, buitenslands heeft men zich niet onbetuigd gelaten. In verschillende perscommentaren en uitspraken van vooraanstaande personen, die vrijwel onmiddellijk op de verkiezing volgden, was zeer duidelijk een zekere angst merkbaar. Tot dusverre hebben wij niet een perscommentaar gelezen of een uitspraak gehoord, die ingenomen was met de uitslag. Op één na. Mr. Raoul Caoette, de leider van de "afgescheiden" Social Credit groep in Quebec heeft verklaard blij te zijn met de verkiezing van Mr. Goldwater.

Het zal dus op 3 November a.s., wanneer het Amerikaanse volk naar de stembus wordt geroepen, gaan tussen President Johnson en Senator Goldwater. Het verschil tussen die twee is groot. Mr. Johnson zal als President zich veel meer beperkt zien, wanneer hij zich tot het Amerikaanse volk richt, dan Senator Goldwater. Mr. Goldwater kan tot op zekere hoogte zeggen wat hij wil. Mr. Johnson zal als hoofd van de Staat bepaalde dingen niet kunnen onthullen.

Afgezien daarvan echter is het bekend, dat Goldwater van mening is, dat de regering veel te slap optreedt. Dit geldt voornamelijk ten aanzien van Rusland, van Cuba en van Vietnam. Goldwater wil korte metten maken met de communisten. Het heeft hem al lang genoeg geduurd en hij wil tonen en niet alleen zeggen, dat Amerika sterk is. De hulp, die de U.S.A. aan verschillende landen verschaft, wil Goldwater stoppen, behalve dan dat technische hulp en het Peace Corps mogelijk moeten blijven. De arbeidersbeweging grijpt volgens Goldwater veel te ver om zich heen en moet eveneens aan banden worden gelegd.

Zo zouden er nog wel meer punten te noemen zijn. Maar het is genoeg om te zien, dat niet alleen de U.S.A. maar de gehele wereld een paar verrassingen te wachten staan, als Goldwater President wordt. Want het gaat hier maar niet om een president van een of ander landje, de President van de U.S.A. is in feite verantwoordelijk voor het lot van de gehele wereld.

Dit is eigenlijk ook precies het punt, waarover velen, vooral buiten de U.S.A. zich bezorgd maken. Het is niet het feit, dat Mr. Goldwater van Joodse afkomst is. Ook niet dat hij persoonlijk nogal fanatiek is en soms al te resoluut is. Maar men is bevreesd voor de politiek, die deze man zal gaan voeren. Het is voor velen dan ook een raadsel, hoe iemand als oud-president Eisenhower zich achter Goldwater kan scharen. Dit is maar niet een kwestie van trouw aan de partij. Die was hier niet in het geding. Als Mr. Scranton gekozen zou zijn geworden in plaats van Goldwater, dan zou eveneens de Republikeinse Partij een candidaat hebben gehad. Toegegeven, het zou een zwakkere candidaat tegenover President Johnson zijn geweest dan Goldwater. Maar hier blijkt opnieuw, dat in feite niet de Partij, maar de persoonlijkheid het wint.

Dit laatste is dan ook wat velen hopen, dat de doorslag zal geven. Vooral in het buitenland hoopt men, dat de Amerikanen zullen inzien, dat hun keuze in November beslissend zal zijn voor hun eigen land, maar tevens voor de gehele wereld.

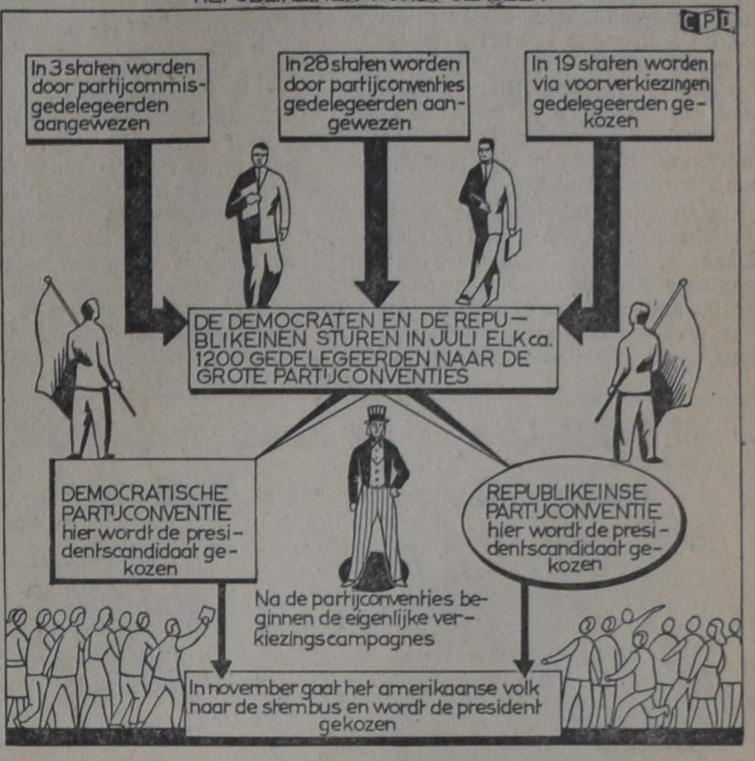
ZÓ WORDT MEN PRESIDENT VAN DE VER. STATEN !
HOE DE PRESIDENTSCANDIDAAT VAN DE DEMOCRATEN EN DE REPUBLIKEINEN WORDT GEKOZEN
CPD
In 3 staten worden door partijcommissgedelegeerden aangewezen
In 28 staten worden door partijconventies gedelegeerden aangewezen
In 19 staten worden via voorverkiezingen gedelegeerden gekozen
DE DEMOCRATEN EN DE REPUBLIKEINEN STUREN IN JULI ELK ca. 1200 GEDELEGEERDEN NAAR DE GROTE PARTIJCONVENTIES
DEMOCRATISCHE PARTIJCONVENTIE hier wordt de presidentscandidaat gekozen
REPUBLIKEINSE PARTIJCONVENTIE hier wordt de presidentscandidaat gekozen
Na de partijconventies beginnen de eigenlijke verkiezingscampagnes
In november gaat het amerikaanse volk naar de stembus en wordt de president gekozen

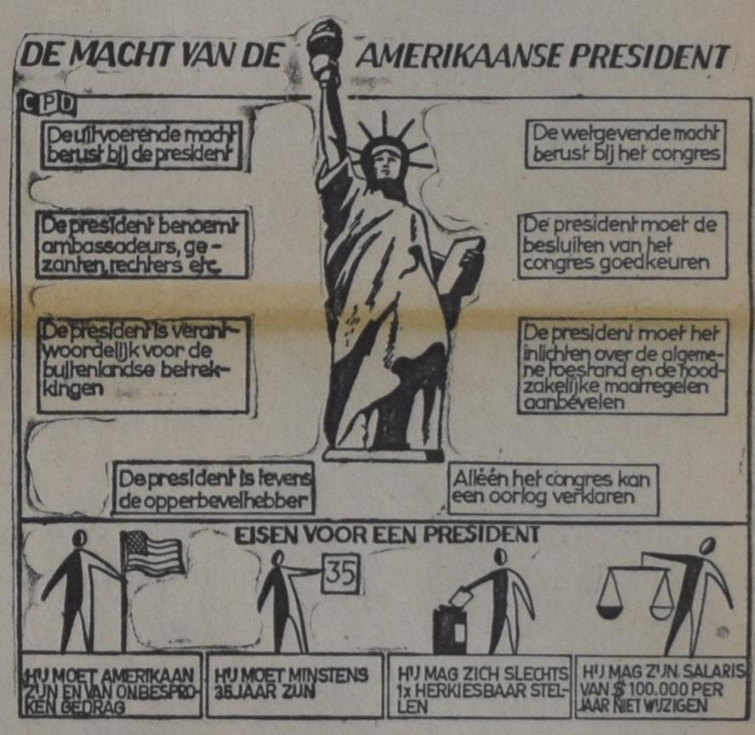
DE MACHT VAN DE AMERIKAANSE PRESIDENT
CPD
De uitvoerende macht berust bij de president
De president benoemt ambassadeurs, gezanten, rechters etc.
De president is verantwoordelijk voor de buitenlandse betrekkingen
De president is tevens de opperbevelhebber
De wetgevende macht berust bij het congres
De president moet de besluiten van het congres goedkeuren
De president moet het inlichten over de algemene toestand en de hoodzakelijke maatregelen aanbevelen
Alléén het congres kan een oorlog verklaren
EISEN VOOR EEN PRESIDENT
35
HIJ MOET AMERIKAAN ZIJN EN VAN ONBESPROKEN GEDRAG
HIJ MOET MINSTENS 35 JAAR ZIJN
HIJ MAG ZICH SLECHTS 1x HERKIESBAAR STELLEN
HIJ MAG ZIJN SALARIS VAN $ 100.000 PER JAAR NIET WIJZIGEN

Barry Goldwater
De Republikeinse Candidaat

L. B. Johnson
De Candidaat van de Democraten

Beelden van en uit

NEDERLAND

☆

Snoeken en Voorntjes

Het gaf toch wel een schok in het zo welvarende Nederland, dat plotseling twee bekende bedrijven de deuren sloten.

Het geld was op en de arbeiders werden op straat gezet, alsof we in ons land geen tot in de puntjes uitgeplozen regeling kennen, die voorschrijft hoe gehandeld moet worden, als de productie niet voortgezet kan worden. We hebben zelfs nog uit de bezettingstijd een maatregel over, waarbij men niet eens een werknemer kan ontslaan wegens ongeschiktheid of onwilligheid. De directeur van het Arbeidsbureau moet daar eerst zijn zegen op geven. En dan blijft er zelfs nog een beroep op de kantonrechter over, die bepalen kan of de werkgever tot een jaarlijkse uitkering wordt verplicht.

In Overheidskringen gaat de arbeidsbescherming nog veel verder. Daar is het b.v. gangbaar, dat, wanneer een minister een ongeschikt ambtenaar ontslaat, deze bij het ambtenarengerecht in beroep kan gaan. Acht dit gerecht het ontslag niet gewettigd, dan wordt ook de Overheid gedwongen zulk een functionaris weer in dienst te nemen. Een ingewikkelde procedure betreffende een wijziging in de organisatie is nodig, wil men zich toch van zo iemand ontdoen.

Er is ons een geval bekend, waarbij een vrij hoge ambtenaar drie jaar verplicht in dienst werd gehouden, zijn salaris opstreek en elke morgen weer door de Directeur van die dienst werd weggezonden. De man leefde er prima van op Rijkskosten en kon zich wijden aan zijn liefhebberijen. Zo kweekt men luiaards en wat erger is, zo wordt het bureaucratische systeem op den duur een verroest mechanisme. Zelfs zonder deze veel te ver gaande "securities" loopt het Overheidsapparaat toch al stroef, werken ministeries en diensten naast elkaar en wordt op de ruggen van de belastingbetalers een geld verslindend apparaat in stand gehouden. Een apparaat, dat de eigenschap heeft steeds maar verder te woekeren, totdat heel het leven er door omstrengeld wordt.

En dan komt plotseling de mededeling, dat in zulk een overgeorganiseerde maatschappij twee fabrieken zonder nader overleg dicht gaan., In Gouda de zo bekende Koninklijke Plateelfabriek "Zuid-Holland", die zulke prachtige vazen en borden vervaardigde en in Winterswijk de Verenigde Textielbedrijven W. Meijerink & Co., met filialen in nog drie andere plaatsen.

En daarmee staan opeens een zes à zeven honderd mensen op straat. Gezien de overspannen arbeidsmarkt blijven deze mensen niet werkloos. De meesten zullen wel spoedig in hun eigen vak aan de slag kunnen, doch zulke "donderkoppen" aan een blauwe hemel houden toch wel waarschuwingen in. In het algemeen staat het bedrijfsleven er nog florisant voor, doch het zou ons niet verwonderen als dit soort onaangename verrassingen vaker voorkomt. De handelsbalans toont duidelijk aan, hoe de hogere productiekosten een ongunstige invloed hebben op onze export en de in de laatste jaren zo gunstige betalingsbalans zal het tekort niet kunnen opvangen. Daarbij wordt het leven alsmaar duurder — een algemeen indexcijfer zegt een huismoeder niets, omdat veel en schier niet gebruikte consumptiegoederen daarin op dezelfde voet verdisconteerd worden — waarbij de Overheid lustig voortgaat, door o.a. bepaalde posttarieven met 30 - 60 pct. te verhogen. Daarbij doen mooie verhalen over prijsbeheersing van luiers en lucifers en bestrijding van inflatie wel heel komisch aan.

Intussen worden de burgers van dit goede land met aanslagbiljetten van de fiscus overstroomd. Men wil blijkbaar nog zo veel mogelijk gave guldens binnenhalen, voor de bui opsteekt. En straks vindt men in de gang van zaken weer een argument, om de zo menigmaal beloofde belastingverlaging uit te stellen of zelfs geheel van tafel te werken.

Als men leest, dat de communistische partij in Rusland slechts vier miljoen leden telt en dat niettemin dit kleine aantal aan een bevolking van bijna twee honderd miljoen zijn dwangsysteem oplegt, gooit men soms zijn armen de lucht in en vraagt men zich af, of in zulk een volk geen krachten schuilen om de tirannie af te schudden.

Als men dan echter in een "democratisch" land als het onze een ontwikkeling ziet, zowel op ambtelijk als maatschappelijk gebied, waarvan ieder gezond denkend mens vermoedt, dat het tot verstarring en tenslotte tot vastlopen moet leiden, kan men zijn kritiek op het Russische volk maar beter inslikken.

Er is ten onzent vrijheid van drukpers, van organisatie en wat dies meer zij.

Iedere journalist en iedere vakverenigingsbesuurder weet, dat bij sommige grote bedrijven op een afschuwelijke wijze de lijn wordt getrokken, dat bij bepaalde scheepswerven, speciaal in het rode Amsterdam, zeer ongezonde toestanden heersen, doch men leest er niets over, noch in de dagbladen, noch in de organen van de vakbonden.

Hetzelfde geldt de bureaucratische mallemolen. Geen lid van de Tweede Kamer, dat het waagt het Nederlandse volk daarover eens precies in te lichten.

De leden van dissidente groepen, die het soms proberen, pakken het meestal onbeholpen en weinig terzake kundig aan. Het effect is dan nihil.

De Rekenkamer, een officieel instituut, geeft eenmaal in het jaar in haar verslag markante staaltjes weer van de verspilling van Rijksgeld. Daarvan komt dan een en ander in de krant, waar een ieder plezier over heeft, doch de zaak gaat op dezelfde voet voort.

De heer *M. Ruppert*, oud-voorzitter van het Christelijk Nationaal Vakverbond en thans lid van de Raad van State, heeft onlangs op de jaarvergadering van de Nederlandse Christelijke Boeren- en Tuinders Bond te Winschoten een rede gehouden over: De Christen en de welvaartsstaat.

Hij maakte daarbij een onderscheid tussen een welvaarts- en een verzorgingsstaat. In de laatste — zo meende hij — wordt de zelfverantwoordelijke en de zelfstandigheid van onderdanen en maatschappelijke groepen aangetast; in de welvaartsstaat beheerst de Overheid niet het gehele economische leven, doch grijpt zij slechts in op vitale punten, bij voorkeur met medewerking en inschakeling van vrije maatschappelijke organisaties.

Het is spits gedacht!

De heer Ruppert maakte meer puntige opmerkingen. Hij zei: "De Staat wordt in Nederlands Prot. Christelijke kring dikwijls gezien als een belager van de vrijheid. Maar op velerlei gebied bevordert de staat de vrijheid, indien men tenminste met vrijheid niet alleen de vrijheid van de snoeken, maar ook die van de voorntjes bedoelt".

Het grappige is, dat vele Nederlanders van mening zijn, dat tegenwoordig niet de voorntjes, maar de snoeken in verdrukking verkeren. Ze denken dan aan het eigendomsrecht, in de landbouw practisch vervangen door het gebruiksrecht; aan de lasten die op het volk worden gelegd, zwaar om te dragen; aan de vele bordjes "verboden toegang", schier op elk terrein des levens enz. enz.

Als men een dergelijke praktijk bevordering van de vrijheid noemt, verschilt men geen zier meer van de socialisten, die onder hun collectief systeem ook vrijheid beloven, als je eerst maar voor hun afgod knielt.

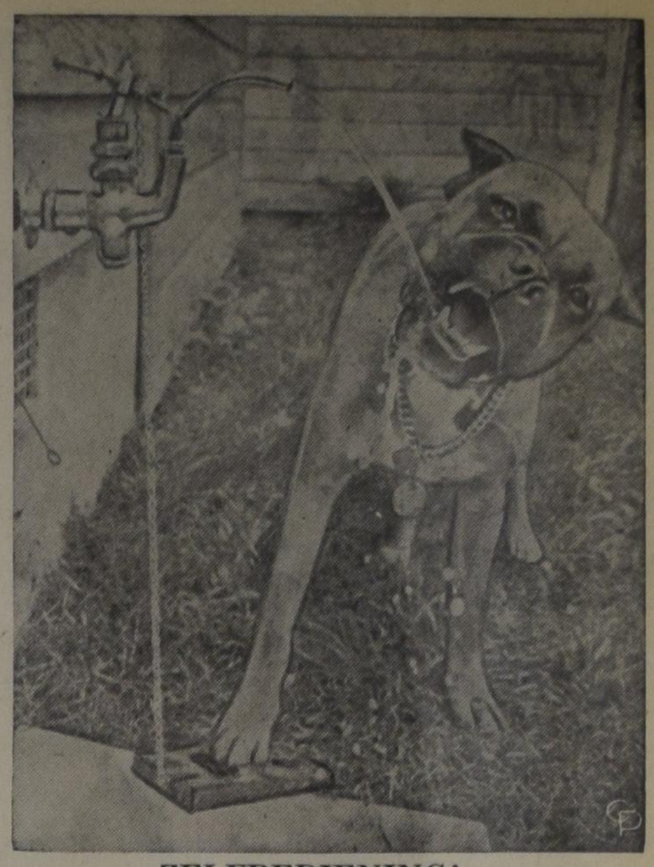

ZELFBEDIENING!

De vindingrijke baas van deze boxer zorgde er voor dat z'n kameraad zichzelf kan helpen.

Dit beeld van en uit Nederland zal de lezer wel leren, dat de vraagstukken ook in deze "welvaartsstaat" nog niet zijn opgelost, ondanks onze reizende Minister van Buitenlandse Zaken, die zijn tocht naar Moskou wel onvruchtbaar maar niet onnuttig noemde.

Hij gaat nu vervolgens naar Soekarno.

Misschien kan hij de twee woorden weer, doch dan in omgekeerde volgorde, gebruiken.

Cn.

Den Haag, 15 juli '64.

VERFRIS U met de meest bekende

Eau de Cologne van Boldoot

Niet alleen is

Fleurs de Hollande Parfum

verkrijgbaar in Canada van kust tot kust, maar natuurlijk ook de Echte

Imperiale Eau de Cologne

Vraag naar deze fles met het blauwe etiket.

BOLDOOT
ANNO 1789
INTERNATIONAL COSMETIC PRODUCTS
Alleen vertegenwoordiger voor Canada:
FRED. R. VANDERVELDE, P.O. Box 194, Hamilton, Ont.

Creation and Evolution

Dear Sir:

May I make some comments on the answer, which the Rev. R. Kooistra gives to Mr. B. Blokhout with regard to Creation and Evolution.

May I quote:

"Believing reading of the Scriptures is always listening to what God has revealed so that we hear neither more or less then He wants us to know. By way of example: it is not an easy matter to decide whether the Neanderthaler man of the pleistocene era was a pre-Adamite or a degenerated post-Adamite."

I would like to ask Rev. Kooistra how he reconciles the first part about the faithful reading of God's Word and the contents of the second part, which imply the acceptance of a fundamental principle of the evolution theory.

This principle is the old age of our earth and its life on it. We all know that they talk about millions of years.

This long life and its slow development has pentrated our thinking to such an extent that many leaders of the Reformed faith interpret the days of Genesis 1 as long periods and not as days of 24 hours.

Here is a compromise with the so-called scientific thinking of our modern time, which will be deadly for true Reformed thought. Because fully agreeing with the first part of Rev. Kooistra's answer I would like to listen to God's own interpretation of the times of creation, as we find it in Genesis. This interpretation we find in God's law given to His own people.

In the fourth commandment we read: "Six days shalt thou labour and do all thy work: but the seventh day is the sabbath of the Lord Thy God . . . For in six days the Lord made heaven and earth, the sea and all that in them is and rested the seventh day."

May we observe that this law was written down by God Himself. And would God bear false witness in His own law? In our Reformed Scientific thinking the trustworthiness of the Word of God is a must.

It is easily understandable and logical that the evolution believer accepts the long age, because he does not accept creation and the fall of men and needs the many years to be able to believe in evolution, the development of the lower into the higher creature.

However, for Reformed thought it is illogical. Is it not true that we take the wisdom (it has become foolishness) of this world too serious and compromise with clearly revealed knowledge?

The word of Elijah is here in place: "How long halt ye between two opinions?" It is beyond me how after the work of Jesus Christ, the second Adam, we still can picture our first Adam, Head of the human race, Son of God, as a hairy, underdeveloped creature. Has the second Adam not proven the truth of God's words to the first Adam: "Have dominion over the fish of the sea", by filling the nets of His disciples? But we have lost those gifts by our fall, and the denial of this historic fact by proud modern thinking will distort their axiomas.

When Mr. B. Blokhout mentioned Dr. Geelkerken, birthcontrol etc. he clearly refers to the astounding decisions of the Reformed Churches in the Netherlands. May I ask the Christian Reformed Churches in Canada to stand on guard for the Reformed truth and to testify loud and clearly against the apparent break through of modernistic, unscriptural thinking, in the Netherlands.

We are asking great sacrifices from our people to establish and maintain Christian schools, ARSS, etc. and rightly so. But it will bein vain if we do not maintain the trustworthiness of the Old and New Testament.

Richmond, B.C.

J. Hendricks

Postscript by Dr. Kooistra:

Mr. Hendricks is of the opinion that I sacrificed obedience to the Scriptures to the so-called scientific thinking of our modern time. I disagree with him. I thought that I had developed my ideas sufficiently in the articles on the interpretation of Genesis under the heading: "Schepping en Evolutie".

I notice, however, that Mr. Hendricks himself does not suggest a solution towards the problem of the Neanderthaler man and if we are to witness on the scientific level we must have an opinion about this man. Generalities will not do. I have mentioned two possibilities without making a choice. Perhaps there are more. I would be delighted to receive more and other suggestions as to the solution of this problem.

Mr. Hendricks is further of the opinion that he "solves" the problem of the creation-days by refering to the fourth commandment. But does he not forget that it was God, who created heaven and earth in six days, the sea and all that in them is? To God one day is as a thousand years. Prof. J. J. Duyvené De Wit in explaining the theory of Prof. Dr. H. Dooyeweerd writes: "God's work of creation and its creational result are not of the same order and therefore cannot have a common temporal denominator." (Christian Perspectives, 1962, p. 13) On the next page he says: "Every interpretation of which (nl. God's rest on the seventh day) either as a 24-hour day or as a geological period, would lead to blasphemy." For this reason Dooyeweerd and Duyvené De Wit are of the opinion that "from information of Genesis no scientific conclusions can be drawn and that therefore the traditional confrontation of this information with the scientifically established facts finds itself on the wrong track."

When Mr. Hendricks asks: "Is it not true that we take the wisdom (it has become foolishness) of this world too serious and compromise with clearly revealed knowledge", then I answer that we must take the wisdom and the foolishness of the world serious without ever compromising what God has clearly revealed to us.

The problem is that we meet over and over again the problem whether a certain idea is part of that clearly revealed Word of God or belongs to the body of some, perhaps traditional, interpretation of that Word.

Finally, may I ask Mr. Hendricks where and when I ever wrote that Adam was a "hairy, underdeveloped creature"? May I appeal to your brotherly love in not presenting false pictures of my opinions in your eagerness to defend the truth?

R. Kooistra

In Canada is het woord voor banden Goodyear

De Goodyear Diamond is het teken van het allerbeste in banden en banden service. U zult het overal in Canada, waar U ook rijdt, aantreffen.

Goodyear heeft banden vervaardigd zolang als men ze nodig heeft gehad. Goodyear heeft over de jaren een benijdenswaardige reputatie verworven door kwaliteitsprodukten en coulante bediening.

Kijkt uit naar de Goodyear Diamond. Het is het teken van de hoogste waarde in banden voor Uw auto, vrachtauto of traktor. De Goodyear handelaar heeft alle maten en soorten banden die op alle merken voertuigen passen.

THE GOODYEAR TIRE & RUBBER CO. OF CANADA LTD., NEW TORONTO, ONTARIO

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 5.00 per year.

Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher.
Please inform us immediately of any change in your address.

Dingen waarover wij nu anders denken

In ons nummer van 10 juli jl. heben wij aandacht besteed aan hetgeen Dr. Okke Jager enige tijd geleden geschreven heeft over de nieuwe kijk, die gereformeerden hebben gekregen op vele bijbelse waarheden. Dr. Jager had hierover geschreven in "De Strijdende Kerk", en dit was overgenomen door het "Centraal Weekblad".

In ons artikel hebben wij gevraagd, of er inderdaad reden tot dankbaarheid is voor vele gewijzigde zienswijzen. Temeer, omdat wat Dr. Jager schreef niet alleen tot Nederland beperkt blijft, maar ook op dit continent actueel is.

Naar aanleiding daarvan ontvingen wij een brief van Rev. H. Vander Plaat te Strathroy, Ont., die wij hier in zijn geheel overnemen:

Mijnheer de Redacteur,

Graag zou ik ingaan op uw artikel "Een nieuwe wijze van Gereformeerd zijn" (C.C. 10 juli j.l.), waarin U enkele opmerkingen maakt over de ontwikkeling die thans in de Geref. Kerken aan de gang is.

Hoe erkentelijk ik ook ben voor de aandacht, die U aan deze zaak besteden wilt, toch heeft uw artikel mij diep-onbevredigd gelaten.

Uw verontrusting over de gang van zaken is overduidelijk en U bent er nog niet aan toe om samen met Dr. Jager te danken voor al het nieuwe, daaraan uiting te geven is niet alleen uw goed recht, het is ongetwijfeld ook uw plicht een waarschuwend geluid te laten horen als U meent dat zulks nodig is.

Maar mijn bezwaar gaat nu juist tegen de wijze van waarschuwen: er is zoveel nevelachtigheid in plaats van duidelijke taal, zoveel hoofdschudden, zoveel vragen, bezorgde vragen . . . .

Ik verlang niet dat U de professor gaat navolgen, die zijn misprijzen in honende woorden uitte, toen Dr. Rothuizen te Kampen werd benoemd, maar als U mij en de andere lezers meent te moeten waarschuwen, dan wil ik graag weten waar ik aan toe ben en argumenten horen, dan wil ik U graag uit uw tent zien komen om onomwonden te vertellen waar het op staat.

U hebt het besef, dat U zichzelf als conservatief gebrandmerkt hebt, maar hoe kan een vrager als zodanig gebrandmerkt worden, hij is niet tegen en hij is niet voor, hij vraagt alleen nog maar!

Uw tirade over "Genade en Natuur" en "Natuur en Genade" lijkt me vergezocht, en of men holderdebolder de wereld via de synode van ons gewijzigd inzicht op de hoogte moet stellen waag ik te betwijfelen; we kunnen het beter voorlopig onder ons houden zolang de discussie nog in volle gang is.

Maar wat mij het meest in de weg zit is, dat de vraagtekens niet alleen maar vaag zijn, maar dat ze tegelijk iets suggereren, waarvoor U de verantwoordelijkheid niet op U wilt nemen; het doet me denken aan iemand die een klap uitdeelt met een gezicht of hij van de prins geen kwaad weet.

U zégt niet, dat Dr. Jager c.s. zich laten leiden door de wens: aanpassen aan de smaak van het kerkelijk en niet kerkelijk publiek, U vraagt alleen of deze mogelijkheid er ook is en indien ze er is dan hebben we alle reden om ons te verontrusten.

Als ik eens vragen mag: is het niet wijzer deze veronderstelde mogelijkheid eerst te onderzoeken, alvorens ze als een ballonnetje op te laten, zonder dat iemand werkelijk iets zegt en werkelijk beschuldigt? Is dit niet een weg naar ongezonde verontrusting en heel veel wantrouwen?

U gelooft niet aan nieuwe zienswijzen op een aantal punten, maar het lijdt geen twijfel dat ze ons worden gepresenteerd en laat ons ja dan wel ons neen duidelijk zijn en zonder duistere suggesties t.a.v. hen met wie wij van mening verschillen, want dan alleen bewaren wij de band met hen, die onze broeders in Christus zijn.

Strathroy, Ont.

H. VanderPlaat

ANTWOORD AAN REV. VANDERPLAAT

Allereerst willen wij Rev. VanderPlaat gaarne dankzeggen voor de moeite die hij heeft willen nemen, om op ons artikel in te gaan. In de beantwoording zullen wij ons helaas beperkingen moeten opleggen, anders zouden wij het geduld van onze lezers te lang op de proef stellen.

Vooraf willen wij echter opmerken dat ons artikel niet gericht was tegen de ontwikkeling die thans in de Gereformeerde Kerken in Nederland aan de gang is. Wij hebben veeleer gedacht aan veranderde opvattingen bij gereformeerden, in welk kerkverband men deze ook aantreft. Vandaar dat wij ons niet hebben gericht tot Dr. Okke Jager of tot wie ook, maar dat wij ons hebben bezig gehouden met die opvattingen als zodanig. Misschien laat dit opnieuw Rev. VanderPlaat onbevredigd, maar dat kunnen wij niet helpen. Wij gevoelen er op dit moment niets voor om bepaalde personen te becritiseren, maar met Rev. VanderPlaat willen wij trachten de band te bewaren met hen, die onze broeders in Christus zijn. Wij zien niet in waarom wij deze broeders niet als broeders kunnen blijven zien ook al denken wij op verschillende punten anders. Aan de andere kant sluit dit broederschap niet in, dat wij geen stelling zouden kunnen nemen tegen bepaalde opvattingen.

Rev. VanderPlaat meent dat ons artikel te nevelachtig was en dat er te veel in gevraagd werd. Wij zijn er echter van overtuigd, dat Rev. VanderPlaat beter kan lezen dan hij ons nu wil doen geloven. Inderdaad, wij hebben vraagtekens gezet, maar zodanig dat het antwoord er duimen dik boven op ligt. Als wij vroegen wat het betekent dat bijvoorbeeld onze kijk op de toneelkunst is gewijzigd, dan liggen maar twee antwoorden voor het grijpen, "óf wij gaan nu rustig naar plaatsen, waar wij vroeger verre vandaan bleven, óf wij hebben leren inzien, dat ook de kunst door Christus is gered en daarom aan God moet worden opgedragen". Is het nu werkelijk zo moeilijk om de bedoeling van deze vraag te onderkennen? We weten het toch allemaal wel, dat toneel en film zienderogen veld hebben gewonnen onder ons, doch dat dit waarlijk niet is voortgekomen uit een drang om deze gebieden voor Christus op te eisen?

En als wij vroegen of onze nieuwe kijk op de oecumene voortkomt uit een verlangen om de verschillen van inzicht te nivelleren óf dat er een drang onder ons merkbaar is om in gelovig gehoorzamen aan de Schrift te beseffen welke onze plaats onder andere christenen is, dan is toch de bedoeling heel duidelijk zichtbaar? Natuurlijk kan alleen het laatste ons motief zijn voor oecumenische activiteit.

Wij kunnen helaas niet diep ingaan op wat Rev. VanderPlaat noemt de "tirade" over "Genade en Natuur" en "Natuur en Genade", doch het zou wel de moeite waard zijn, dat hierover meer gedacht en gesproken werd. Wie onzer betrapt zichzelf er niet telkens weer op dat er twee terreinen zijn in zijn leven? Als bijvoorbeeld een dominee zijn preek maakt of zijn preek houdt dan is hij kennelijk op het terrein der genade werkzaam. Maar als diezelfde dominee zijn vrouw helpt met de was dan vinden wij dat hij bezig is op het terrein der natuur. Dat is het hem nu juist, wij hebben de genade "gelocaliseerd" en daarom spreken wij van "natuur en genade". Of, om een ander voorbeeld te noemen, wanneer we een trouwdienst in de kerk meemaken is dat duidelijk het terrein der genade, maar de daarop volgende bruiloft is voor ons besef meestal het terrein der natuur. Of wanneer een ouderling huisbezoek doet is dat het terrein der genade, maar wanneer diezelfde ouderling onder zijn auto kruipt voor een reparatie dan kunnen we dat maar moeilijk met het terrein der genade vereenzelvigen. Vindt U dat ver gezocht?

O ja, wij zeggen wel dat we het oneens zijn met Rome waar het denkbeeld van de natuurlijke en de bovennatuurlijke staat nog steeds zegeviert, maar in de dagelijke praktijk van ons leven zijn we lang niet altijd zo ge-reformeerd. Ook wij zeggen, dat een jongen, als hij dominee wil worden of zendeling, in "Kingdom Work" gaat, maar als diezelfde jongen meer voelt voor de Army of voor de bouwvakken, houdt hij op Kingdom Worker te zijn, tenzij hij in zijn vrije tijd werk voor de kerk doet. Heel die scheve verhouding komt voort uit het scheve uitgangspunt "Natuur en Genade". Noemt U het ver gezocht, dat we na 400 jaar Reformatie nog moeite met dit punt hebben?

Wat Rev. VanderPlaat het meest dwars zit, zijn de vraagtekens. Ook na het zorgvuldig lezen van zijn brief, is ons dit toch niet geheel duidelijk. Inderdaad hebben wij door het stellen van verschillende vragen, gedachten en overwegingen willen wakker roepen.

Wij zouden inderdaad wel willen, dat wanneer verschillende nieuwe zienswijzen ons worden gepresenteerd, wij die nieuwe zienswijzen confronteren met de Schrift. Wat is er verkeerd in, als wij elkaar dan vragen of wij er wel zeker van zijn, of deze nieuwe zienswijzen God's goedkeuring kunnen wegdragen? Het is precies wat Rev. VanderPlaat noemt de veronderstelde mogelijkheid onderzoeken. Maar het is beslist niet een ballonnetje oplaten waardoor ongezonde verontrusting en heel veel wantrouwen wordt gewekt.

Als ik een gelovige vraag: "Heb je de Heiland echt lief en ben je echt blij met Hem?" dan wordt met deze vraag geen onrust gezaaid, maar integendeel opnieuw een zekerheid beléefd.

In dezelfde geest zijn vragen over ons leven voor Hem, bedoeld om zekerheid te verschaffen dat onze gedachten en onze levensuitingen de toets van *Zijn* kritiek kunnen doorstaan.

Een andere bedoeling heeft zo'n vraag niet.

Het is als met een piano-stemmer: hij toetst een snaar, en hij toetst, en hij toetst opnieuw, totdat eindelijk die snaar de juiste toon heeft.

Wij willen het graag nog eens herhalen, dat doorgaande reformatie goed en zelfs geboden is. Maar dit wil niet zeggen, dat elke nieuwe kijk, die ons wordt gepresenteerd, onbeproefd moet worden aanvaard. Vinden wij, na gehoorzaam Schriftonderzoek, dat een nieuwe zienswijze beter is, dan zou het verkeerd zijn, deze zienswijze niet te aanvaarden. Maar het is wel duidelijk, dat voor ons besef dit nog niet van alle nieuwe zienswijzen kan worden gezegd.

D.F.

KONINGIN REIKT VAANDEL UIT AAN ONDERZEEDIENST

Dinsdag 14 juli j.l. heeft H.M. Koningin Juliana in Den Helder een vaandel uitgereikt aan de onderzeedienst.

Foto: De Koningin overhandigt het vaandel aan de Commandant van de onderzeedienst, Kapitein ter Zee C. E. Woldering.

Mannenpraat

PRAYER AT THE TABLE

Many sermons have been preached and discussions held about the subject prayer. However, for us men as head of individual families or families to be, if God permits, it is many times quite a problem to pray in such a way that those who listen can pray along with us. Some fathers have seemingly solved the problem by praying the perfect prayer once and some other "learned by heart" prayer an other time. Others pray in such a way that it is very hard to understand a word of it by other members of the family. Even others pray in a language, which is at least partly unknown to the children.

Eventhough these prayers might be uttered with much sincerity and be accepted and blessed by God as many of our imperfect words are, I feel these prayers do not really measure up to what may be expected of us. The purpose of prayers as said at the table is not only to glorify God, ask a blessing and give thanks for the food on our table, it is also a means of uniting the family in prayer and to bring individual needs of the family before God. In our prayer at the table we should also teach our children how to pray. This, of course, can only be done if their problems and needs are mentioned, so that they feel and hear that they are vitally depending on what is said in the prayer.

We can hardly expect from a child to be awake and have his eyes closed and really listening to the same prayer for years or to some mambling on one side of the table. It becomes a different story when he hears Daddy pray that it might go well with the exam he has to write or that the Lord will help him find the right girl. Would it not make a big impression on a child if he would hear his Dad pray for understanding of his children? A child would never forget it if he heard his Dad pray for forgiveness for transgressing a certain traffic law. Prayers which mention general and individual family problems will make children and also wives more actively take part in the family prayer.

To pray is really not difficult if we have courage enough to give a very simple prayer. We should show our children, even if we are big and strong in their eyes, that we want to be children in God's sight. If they see this, they will honour and glorify our God. Children will learn by example, not just by telling them to honour God. We can give them all the Christian Education there is, it will not impress them too much if we are not sincere in our prayers and teach them by example how to pray in their language. Let us try to break away from long ago learned methods of prayer or/and look for more worthwhile ways for us and our family.

J.A.W. Eisen, Renfrew

Inzendingen voor deze rubriek aan: Mr. T. Schinkel, R.R.1, Ameherstburg, Ont.

ER IS VERSCHIL

Voor het oog mag het weinig uitmaken welk merk koekje U neemt. Maar U merkt het verschil pas als U ze proeft. De grondstoffen en de bereiding van een koekje doen zoveel. Daarom winnen Voortman's koekjes het altijd. Probeer ze maar eens!

VOORTMAN'S

Dutch Style Cookies

FOR ALL YOUR BOOKS:

BURLINGTON BOOK- & BIBLE HOUSE

[illegible]8 Brant Street, Burlington

Phone 637-2151

THE CHRISTIAN CHOIR AND BAND ASSOCIATION OF ONTARIO INC.

will hold its

11th Annual Music Festival

ON AUGUST 3rd, 1964 AT 10 O'CLOCK A.M.

in the beautifully located

ST. GEORGE PARK

at ST. GEORGE, ONT. NEAR BRANTFORD

(Highways 5 and 24)

Special evening entertainment

We kindly invite you to attend this festival. You will have an enjoyable day.

When in the ORILLIA Area . . . .

plan to sleep at the

Belair Motel

- Modern rooms
- Four-piece bath
- Wall-to-wall broadloom
- T.V.

Your hosts: HENNY & BILL VAN DYK

Highway 11, R.R. 3, 2 miles north of Orillia. Phone 325-2334

"...Ontslagen omdat hij een Christen is"

"Clarence Mostert, een 29-jarige Dieselmonteur, werd uit zijn betrekking ontslagen omdat hij een Christen is," zo schreef Mr. Ormond Turner in het Vancouver dagblad "The Province" van zaterdag 27 juni 1964. Mr. Turner schreef verder: "Hij behoort bij de Christian Labour Association of Canada en voor U hen bestempelt als een stelletje mensen met godsdienstwaanzin laten we eens zien wat ze zeggen te geloven: "Hoe kan een Christen lid zijn van een vakbond die de klassestrijd ondersteunt. De Bijbel zegt dat we onze naaste moeten liefhebben, niet dat we hem moeten vernietigen."

Bovenstaande aanhalingen vormden de inleiding van het artikel waarmee Mr. Turner de lezers van *The Province* in British Columbia op de hoogte bracht van het hoe, en vooral het *waarom* van Mr. Mostert's ontslag op 23 juni 1964.

Een maand of zestien geleden verkreeg Mr. Mostert werk bij Hoffar's Limited in Vancouver, als Dieselmonteur. Vrij kort na indiensttreding werd hem reeds medegedeeld dat hij lid moest worden van de International Association of Machinists, "Lodge" Nr. 692, indien hij zijn baan wilde houden. Mr. Mostert vroeg derhalve of hij een afschrift van de statuten kon krijgen opdat hij kon zien waar hij lid van zou worden. Die statuten kreeg hij niet. Telkens weer werd hem gezegd, lid te worden, elke keer vroeg hij om de statuten, en steeds werd dit geweigerd. Uiteindelijk is Mr. Mostert maar naar het kantoor van de International Association of Machinists toe gegaan, waar hij tenslotte de statuten mocht bekijken.

Deze statuten bleken een klassiek brok socialisme te bevatten, wat ook wel blijkt uit de doelstellingen en praktijken van deze organisatie. Zo staat er in de inleiding van deze statuten: "zij die zwoegen voor hun dagelijks brood kunnen alleen krijgen wat hun toekomt door middel van gezamenlijke actie — *door middel van organisaties gebaseerd op de klassestrijd.*"

Zestien maanden lang viel de union Mr. Mostert lastig. Op 18 juni 1964 gaf zij hem een ultimatum van twee dagen om lid te worden. Na afloop hiervan maakte Mr. Mostert weer zeer duidelijk dat hij op grond van zijn Christelijke overtuiging geen medewerking mocht verlenen aan een organisatie welker ideeën lijnrecht tegen de Bijbel ingaan. Het antwoord van de union steward was slechts, dat hij ontslagen zou worden, waarop Mr. Mostert zeer terecht opmerkte, dat het ontslag dan altijd nog gegeven zou worden door de baas, en niet door hem. Om deze reden overhandigde Mr. Mostert op dat ogenblik aan de bedrijfsleiding een brief, waarin zijn redenen van weigering om lid te worden, volledig werden uiteengezet.

Het bedrijf ontsloeg hem inderdaad. De ontslagbrief maakt wel zeer duidelijk dat de werkgever goed begreep, *waarom* Mr. Mostert geen lid kan worden, zeer duidelijk maakt de ontslagbrief ook, dat er op het werk van hem niets viel aan te merken. Vertaald stond o.a. het volgende in de brief van de zaak: "Hij was een goed monteur, loyaal aan ons bedrijf, en het spijt ons hem te verliezen. Omreden van zijn Christelijke overtuiging welke hem er van weerhoudt lid te worden van de vakbond die in onze service afdeling aanwezig is, en alleen om deze reden, werden wij gedwongen hem te ontslaan." Mr. Turner van de krant *The Province* somde het wel juist op toen hij schreef: ". . . ontslagen omdat hij een Christen is."

Ook het grote dagblad *The Vancouver* Sun wijdde een artikel aan het gebeuren en ook deze beschrijving deed ons niet onsympathiek aan.

Een journalist van de *Vancouver Sun* nam zelfs contact op met een vertegenwoordiger van de International Association of Machinists, Mr. Ray Carr. De journalist verzocht Mr. Carr om een afschrift van de statuten, hetgeen geweigerd werd. Toen verzocht de journalist hem alleen maar de inleiding van de statuten voor te lezen. Ook dit werd geweigerd; Mr. Carr weigerde zelfs om over deze inleiding te praten! Dat dit beslist geen goede indruk maakte voor de Machinists, zoals dit in de *Vancouver Sun* werd vermeld, behoeft geen betoog. Hieruit bleek ook wel dat Mr. Mostert niet zo maar een verhaaltje vertelde voor wat betreft zijn ervaringen met de hele instelling van de International Association of Machinists!

De C. J. L. Foundation wist vroegtidig van het geval af. Toen Mr. Mostert zelf besloten had, wat hem te doen stond, werd een en ander uiteraard besproken met onze legale adviseurs. Direct al bleek, dat dit geval een uitstekende mogelijkheid bleek voor gerechtelijke actie.

Ter verduidelijking moeten wij eerst vertellen, dat de advocaten van ons Committee, de heren B. J. MacKinnon en B. A. Kelsey, sedert het begin van dit jaar twee diepgaande studies voor ons hebben uitgevoerd. Het resultaat van de eerste studie werd op de jaarvergadering in februari reeds besproken. Deze studie betrof de mogelijkheden van gerechtelijke actie met een beroep op vrijheid van organisatie ("freedom of association"). Een beroep op dit elementair recht bleek niet veel mogelijkheden te bieden voor het ogenblik. De verschillende vormen van gedwongen lidmaatschap en gedwongen betaling konden voor het ogenblik niet op grond van vrijheid van organisatie worden aangevallen. De tweede studie, die ons Committee toen de heren MacKinnon en Kelsey verzocht uit te voeren, betrof de mogelijkheid van actie op grond van een beroep op de vrijheid van godsdienst. Op 28 april deelden onze advocaten ons in een uitgebreid document mede, dat hier inderdaad mogelijkheden aanwezig zijn. Hier zou het wellicht mogelijk blijken te bewijzen dat gedwongen lidmaatschap of gedwongen betaling aan een vakbond afbreuk doet aan de vrijheid van godsdienst. Dat verlies van betrekking door weigering om uit geloofsovertuiging steun te verlenen aan een vakbond, duidelijke discriminatie op grond van geloof is.

Met het resultaat van deez studie waren wij blij, immers, dit zou ons er toe dwingen voort te gaan ons werk als C.J.L. Foundation op principiële basis te houden. Dit zou ons dwingen de closed shop, de union shop, de compulsory checkoff op fundamentele wijze aan te pakken. En wij waren er wel zeker van dat zich vroeger of later gevallen zouden voordoen waar wij gerechtelijke actie zouden kunnen voeren. Dat de Here binnen enkele maanden reeds zo'n geval op onze weg plaatste, maakte ons weer zeer beschaamd, maar ook erg dankbaar. Ook onze advocaten konden hun oren nauwelijks geloven toen wij enkele weken geleden het "geval Mostert" aan hen voorlegden.

Na een grondige bespreking met onze advocaten werd binnen enkele uren een spoedvergadering van de Board of Directors van de C.J.L. Foundation belegd. Hierin werd besloten opdracht te geven aan onze advocaten in Toronto, en onze advocaat in Vancouver, Mr. Gerry Coultas, om gerechtelijke actie in te stellen en dit, indien nodig, tot in het hoogste gerechtshof van ons land voort te zetten.

Mr. Gerry Coultas, reeds bekend door zijn werk voor de met succes gezegende aanvrage voor erkenning van de Christian Labour Association of Canada in British Columbia, namens de heren MacKinnon en Kelsey, zal de eerste actie aanvangen. Op dit ogenblik wordt de "case" grondig voorbereid, waar ook mooi tijd voor is omdat de gerechtshoven voor de vacantie gesloten zijn. De verwachting is dat in september de eerste stap zal worden genomen. De eerste stap op een lange weg, daar de International Association of Machinists, een der meest militante organisaties in Noord-Amerika, naar alle verwachting tijd noch kosten zal sparen om de zaak te bevechten. En dat is het voor hen wel waard ook!

Succes op deze actie zou het hele bouwsel van gedwongen lidmaatschap en monopolie over werkgelegenheid op losse schroeven zetten.

De verwachting is dat de gehele actie zeker twee of drie jaar kan nemen. Een voorlopige schatting van de kosten bedraagt $5,000.

Vanwege het enorme belang van dit geval is de business agent van de C.L.A.C., Mr. Harry Antonides, eerder dan het oorspronkelijke plan was, voor enkele weken naar het Westen gegaan. Hij heeft daar, namens ons Committee, verdere besprekingen gevoerd met Mr. Coultas, en voorts ook assistentie verleend aan Mr. Mostert.

De bekendheid aan dit geval gegeven door middel van de pers, en door middel van interviews zowel over de radio als op T.V., kan onze strijd alleen maar ten goede komen. Vooral ook omdat zo duidelijk is gemaakt dat het gehele leven van een Christen in dienst staat van de Here.

Natuurlijk gaan wij een beroep doen op U, om met ons gedurig te bidden dat deze actie gezegend mag worden, dat wij allen volharden mogen, ook al neemt het lang, ook al zouden wij in dit bepaald geval geen "succes" hebben. Wij mogen ook bidden, dat de Here onze broeder in Vancouver zeer nabij mag blijven in deze zenuwslopende tijd, en dat hij, net als tevoren, vrijmoedigheid mag ontvangen als de kwestie eenmaal vóór komt.

Voor wat betreft de kosten van dit geval weten wij dat wij op U kunnen rekenen. Dit bedrag, dat boven onze normale "contributie" uitkomt, is toch niet zo moeilijk bijeen te krijgen, mits U nu gelijk Uw deel bijdraagt. Wilt U Uw vrienden verzoeken te helpen? Naar alle waarschijnlijkheid zullen wij dit eerste verzoek om speciale steun binnen anderhalve maand opvolgen met een circulaire.

Mogen wij *UW* deelname hebben in dit belangrijke werk dat op onze weg wordt geplaatst?

C.J.L. Foundation,
(The Committee for Justice and Liberty),
P.O. Box 151,
Rexdale, Ont.

Below is a copy of the letter, which Mr. Mostert sent to his employer:

4854 James St.,
Vancouver 10, B.C.
June 19, 1964.

Hoffars Limited,
1645 W. 1st Ave.,
Vancouver, B.C.

Attention: Mr. N. Garrett,
Superintendent, Diesel Shop
and To Whom It May Concern

Dear Sir:

I am writing this letter to tell you that I am unable to join or support the International Association of Machinists, Vancouver Lodge # 692.

I want it to be well understood that I have no objection whatever to labour unions as such. It is undoubtedly true that many unions have done much in the interest of the material welfare of many workers on this Continent. Labour unions are definitely needed to protect the true interest of the workers and to obtain fair wages and satisfactory working conditions on their behalf. Therefore do not think that I feel that unions have no right to exist or should be abolished. On the contrary, I am strongly in favour of labour unions.

However, my religion compels me to be convinced that unions must operate on the basis of principles which are wholesome and fundamental to the welfare of all employees, employers, and the nation as a whole. I can support only a union which in its daily practice demonstrates that it wishes to uphold the Christian social principles we find in the Bible.

Being of Christian conviction, I accept that a man's entire life is ruled by the Word of God. This means that the activities of his union should reflect and obey the laws of God. My religion demands that Christian workers show in their daily life as tradesmen that they recognize the authority of God and His Word and that in the area of labour relations God's laws are observed by both the individual and the union which acts on his behalf. Therefore, I can lend support only to a labour organization which in its constitution and by-laws expresses its commitment to Biblical principles and which puts these principles into practice.

I cannot find that the constitution of the International Association of Machinists is committed to Biblical principles and that it accepts the Bible as the final and binding authority with regard to social and economic problems. The will of the majority of the members rather than the will of God is the standard by which this union conducts its affairs. While I totally disagree with that idea, I do not suggest that such a union should not be allowed to exist. I am in complete agreement with the constitutional rights of freedom of association — which includes the freedom not to associate — mentioned in the Canadian Bill of Rights, and I would strongly object if anyone tried to deprive others the right to have the type of union you now have. It must be everyone's right and freedom to establish and join the union he desires, and no individual or group should interfere with that.

It is because of the Christian principles by which I am bound and the rights and freedoms guaranteed in the Bill of Rights, that I believe that no individual or organization can have the right to force any worker to join or contribute to a particular union as a condition of employment. Because of my religious convictions I feel that I cannot join or financially support the International Association of Machinists. This organization's constitution and practices are such that they conflict with my fundamental religious convictions. I cannot be part of the philosophy of socialism which underlies, if not determines, this organization's principles and objectives. For instance: The preamble of the constitution of this union states . . . it is impossible for those who toil to obtain full reward of their labour other than through united action . . . through organizations founded upon the class struggle . . . Furthermore, this union's affiliation with the Canadian Labour Congress, which constantly lends its moral and financial support to the New Democratic Party, is proof of the fact that it favours the socialistic way of looking at things. This class struggle idea obviously violates the Commandment that thou shalt love *the Lord thy God, and* love *thy neighbour as thyself, that God's law rules all men in unity.*

The class struggle idea is also in conflict with Ephesians 6:5-9 and I Thessalonians 5:15 which states: "See that none render evil for evil unto any man; but ever follow that which is good, both among yourselves, and to all men." Such passages as Romans 12:17-21; I Thessalonians 5:22; Proverbs 8:13; Matthew 7:12; Ecclesiastes 12:13, 14; Matthew 6:33; Romans 14:17; 2 Corinthians 6: 14-18; Matthew 22:37-39; Acts 5: 29; Proverbs 3:7; Amos 5:14, 15; Malachi 3:18; Matthew 5:43, 44; Leviticus 19:17, 18; Romans 13: 8-10 and many others oblige me to act differently than the preamble of the Constitution of the International Association of Machinists proclaims I must.

I agree we must be very careful that we do not deny fellow citizens the right to disagree when it comes to joining a certain union. If you favour this union and no one may stop you, you should also honour my freedom and my religious convictions which prevent me from joining or supporting this union. You may feel that this union acts in harmony with your basic convictions, but I see that this union does not *act in accordance with the principles that govern my actions. I can support only a different type of labour union. We should respect each other's right to disagree. That is part of our freedom.*

We should be careful not to destroy that freedom. As a matter of fact, we should all strive to preserve that freedom by not forcing someone else to think and act along the same line as we do. Therefore, no union should tell a worker: "Either you join our union and do what we tell you or you are fired." The terrible slogan: "Belong or Starve", should not be promoted nor practised in a country that has on many occasions done its utmost to maintain liberty. Rather, you and I, as citizens of that free country, should do all we can to preserve our liberties by guarding the rights and freedoms guaranteed to all Canadians by our Bill of Rights.

Having said all this, I also want to mention that I am not unwilling to part with my money. As proof of good faith in the matter I propose that you allow me to contribute the equivalent in union dues to the labour union or charitable organization of my choice. I am quite willing to exercise my social responsibility, but I would really appreciate it if you would allow me to do that in the way I choose and through the labour union that my religion allows and in a way I can wholeheartedly endorse.

I ask you to consider carefully what I have said. If you will allow me to continue to work at the job I enjoy so much without going against my religion and my conscience, I will be grateful to you for respecting the right of a fellow Canadian to disagree and his freedom to join or support the union of his choice.

Respectfully yours,
C. Mostert

Gaat u naar Holland?

Holland begint aan boord van de Holland-Amerika Lijn.

Zelfs Uw kinderen, die misschien nog nooit in Holland geweest zijn, zullen meteen worden opgenomen in de goede zorgen en gezellige Hollandse sfeer waar onze lijn voor bekend staat.

De uitgebreide H.A.L. diensten houden onder meer in:

van NEW YORK:

Wekelijkse afvaarten naar Rotterdam van de prachtige s.s. ROTTERDAM, NIEUW AMSTERDAM en STATENDAM.

Van MONTREAL, Quebec:
Het U welbekende s.s. RYNDAM vertrekt naar Rotterdam op: 15 aug. - 9 sept. - 2 okt. - 25 okt.
SPECIALE ST. NIKOLAAS/KERSTAFVAART: ss. MAASDAM, 24 nov. (aankomst Rotterdam: 3 dec.)

Op alle afvaarten van New York en Montreal/Quebec na 8 augustus zijn redukties tot 25% mogelijk.

VRAAGT INLICHTINGEN OMTRENT REIZEN OP AFBETALING

Zie Uw reisbureau of

Holland-Amerika Lijn

GAAT U NAAR
Holland?

VOOR AL UW REIZEN per boot of per vliegtuig vraag volledige inlichtingen bij:

C. STEENHOF

43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

21 dagen vliegreis
MONTREAL-AMSTERDAM

$ 346.90

met gratis trip naar Brussel, Parijs en Londen.

VAN'S MOVING & CARTAGE

Owned and operated by J. Vander Wal.

- TRUCK LEASING
- TRACTORS AND TRAILERS
- STAKE TRUCKS

223 Esplanade, Toronto, Ont.
Tel.: 366-4090 and 366-4456

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop

For all your BOOKS, RECORDS AND GIFTS

1058 MAIN STREET W.
HAMILTON, ONT.
TEL.: JA 8-1932

FOR
Aluminum Siding
ALUMINUM WINDOWS AND DOORS
REMODELLING AND ALTERATIONS
Call
PETER DE VRIES
CARPENTRY
HOME IMPROVEMENTS
Phone 679-4600
MOUNT HOPE, ONT.

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Organized in 1950.

Insures all persons of Dutch extraction and of Protestant persuasion in the Province of Ontario.

PLAN A: Surgical Costs
Family premium, all children under 18 included $34.00 per year.
Single premium $14.00 per year.

PLAN B: Hospital Visits and Diagnostic X-Rays
Family premium, all children under 18 included $12.00 per year.
Single premium $6.00 per year.

All benefits are according to the fees listed in the "Schedule of Fees 1962" as approved by the Ontario Medical Association, with a maximum of $500.00 per case per year.

Ask for complete information.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.

Name: .....

Address: .....

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860.

Imported by: VAN's Imp. Ltd., P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

De Koperen Immigrant

Over drie weken zal het twaalf-en-half jaar geleden zijn, dat de familie Dof in een propvolle immigrantenboot de wijde oceaan overstak naar het land van hun hoop en verwachting, Canada.

Dit heugelijke feit willen wij op passende wijze in de intieme familiekring gedenken. Ik heb er nog even over gedacht om een familiebericht in ons goede blad te plaatsen van de volgende inhoud:

> Op ..... Augustus hopen wij met onze kinderschaar de dag te gedenken, dat we twaalf-en-half jaar geleden als emigranten naar Canada zijn vertrokken. Dankbaar voor de vele ontvangen zegeningen verblijven wij de familie Arie Dof.

Katrien keurde dit echter af. Ze zei: —Malle kerel, hou toch op; zoiets wordt immers nooit gedaan. Het ontbreekt er nog maar aan, dat je er bij zet, dat we receptie hebben. Neen hoor, geen geadverteer. D'r komt al meer dan genoeg van ons gezin in de krant.

Omdat ik tegen zo'n woordenvloed niet opgewassen ben en bovendien als gewone burgerman bang ben om iets te doen wat anderen niet doen, zal men in de advertentiekolommen een dergelijk bericht niet vinden. Gelukkig, dat me nog andere wegen openstaan, om geimmigreerd Nederderland in onze vreugde te doen delen.

Toen ik verleden week uit de kerk Gijs Van Looyen op de hoogte bracht van ons aanstaande koperen immigrantenjubileum, merkte hij mismoedig op: —Dat betekent dus twaalf-en-half jaar ellende . . . . Ik haaste me, om dit te bestrijden. It gaf toe, dat er wel eens ziekte en andere moeilijkheden in ons gezin waren geweest. Maar toch mochten we wel zeggen, dat we gezegend waren in Canada en niet tot de teleurgestelden behoorden.

Ach wat, Arie, sprak Gijs Van Looyen triest, terwijl hij met een geroutineerd gebaar de eeuwige druppel aan zijn neuspunt veegde, —jij en anderen zijn zo afgestompt in deze nare country, dat je niet eens meer het verschil tussen mooi en lelijk en geluk en ongeluk weet. Ik beklaag je, en ik beklaag mezelf. Als jij rustig in het moederlandje was gebleven, dan had je vandaag aan de dag een tuinderij gehad, die klonk als een klok. En wat ben je nu? Een timmerman, die bovendien 's winters nog wel eens afgelegd wordt. Nee, man, als je echt wat wilt zijn, dan moet je in Holland wezen . . . . Dit gesproken hebbende, verwijderde Gijs met het puntje van zijn tong zijn neusdruppel. Van dit reinigingsproces maakte ik gebruik door te zeggen: —ieder zijn meug, Gijs. Er zal over deze dingen altijd wel verschil van opvatting zijn. Bij de wee, hadden we geen goeie preek vanmorgen?

—Hou d'r over op, reageerde het aangesproken Koningskind afwerend, —ik heb er geen draad van gesnopen. Dat Engels van de dominee is me veel te geleerd en zijn Hollands is me veel te slecht. Nee, dan moet je een Hollandse kerkdienst meemaken. Onvergetelijke diensten, die ik verleden jaar in de old country heb genoten! Ontroerd blies hij een nieuwe druppel van zijn neus. Ik was blij, dat we geen tegenwind hadden.

—Waar gingen die preken dan over?

—Ja, hoor es, dat is al weer langer dan een jaar geleden, dat moet je mij niet vragen. Ik ben geen dominee. Zelfs geen ouderling. Er klonk iets spijtigs in zijn stemgeluid.

—Maar over Holland gesproken, ik wil je wel vertellen, Arie, dat ik wel op mijn blote knieen terug zou willen kruipen, als ik mijn slagerij weer terug kon kopen! Och man, wat een fijn zaakje, wat een worst, wat een omzet!

IMMIGRANTEN-

MIJMERINGEN

Met een verliefde blik keek Van Looyen naar het luchtruim en zoog een druppel naar binnen.

—Maar Gijs, je vertelde me een poosje geleden nog, dat je opvolger bijna 60% aan belasting moest betalen, en dat het daarom zo moeilijk is voor een middenstander in Holland vandaag.

—Dat mag zo zijn, Arie, maar met de veertig procent, die overblijft, heb je nog een ruime boterham.

Hoe vaderlands ik ook altijd ben geweest, het beeld, om in een eigen zaak voor de regering des lands te werken, kon me niet bekoren. Dit zei ik dan ook.

Gijs Van Looyen snoof verachtelijk. —Jij bent me ook een mooie Calvinist, broeder Dof! Voordat ik kon vragen, wat dit alles met mijn calvinisme had te maken, trof me een geweldige slag op mijn rechterschouder. —Au, riep ik en verontwaardigd draaide ik me om. Ik keek in de vrolijk grijnzende tronie van Jan Hallema. —Ha, die Arie, ha, die Gijs, riep Jan luidruchtig, —hoe gaat 'ie?

Van Looyen mompelde wat en tegen zoveel uitbundige vreugde niet opgewassen schoot hij haastig de zijstraat in.

—Goed dat ik je zie, Arie, dan kan ik meteen even uitnodigen. Over een week of wat zijn we twaalf-en-half jaar in Canada, zoals je hoort te weten, en we willen er een gezellig avondje van hebben. Kom je ook met Katrien? En neem al je kinderen maar mee. Hoe meer zielen hoe meer vreugd. Ha-ha-hoei!

Nu was het mijn beurt om toe te slaan. Met inspanning van al mijn krachten bracht ik Jan Hellema een klap op zijn linkerschouder toe, die hem deed ineenkrimpen. Intussen nam ik in blijde bewoordingen de uitnodiging aan, er aan toevoegende, dat wij, zoals hij wel kon nagaan, een dergelijk festijn gingen celebreren, waartoe hij en de zijnen hartelijk werden genodigd.

—Graag, heel gaarne, antwoordde Jan van de slag bekomen en tuk op gezellige avondjes.

En zo waren we weer bij "vroeger" aangeland. Op dezelfde immigrantenboot hadden we gevaren. In dezelfde vieze boemeltrein waren onze gezinnen naar de West getrokken. In dezelfde stad in sunny Alberta hadden we ons een bestaan verworven. Heel wat lief en leed hadden we samen gedeeld.

Jan Hellema hoorde bij het dankbare slag immigranten en had daar ook alle reden voor. Hij had een aardig bedrijfje; in de zomer verzorgde hij met twee van zijn jongens tuinen en in de winter ruimde hij sneeuw. De grondslag van dit bedrijf was reeds direct na aankomst in Canada gelegd. Ik zal niet licht vergeten, hoe dat gegaan is twaalf-en-half jaar geleden. Een grote ramp was de immigrerende Hellema's overkomen, toen ze in Halifax op de trein waren gestapt: een koffer met de daagse kleren van de heer des huizes mitsgaders zijn twee zonen was achtergebleven en zo kwamen ze in hun beste kleren in het Westen aan. Hellema ging als een heer gekleed en we merkten in de trein al, dat hij met enige onderscheiding werd behandeld.

De dag na aankomst kon Jan beginnen te werken: in de sneeuw, die in het jonge voorjaar in hevige mate op de stad was gevallen. En zo trok Jan er in zijn beste plunje op uit, om sneeuw te scheppen. Het was een ongewoon gezicht geweest, en de mede-sneeuwruimers hadden van meet af aan ingezien, dat deze heer geen gewone werker, maar minstens voorman was, en misschien wel de directeur van de gemeentewerken was. Ze hadden hem alle werk uit handen genomen en hem terstond erkend als leider van de sneeuwbrigade. Jan Hellema kende geen woord Engels, maar dat was geen groot bezwaar. Hij had goede ogen en kon wel zien, waar de meeste sneeuw lag. Dus wees hij zo nu en dan naar de grootste hopen, waarop het personeel zich haastte, om de sneeuw aldaar te verwijderen. Ook de werkelijke bazen schenen geimponeerd te zijn door zijn Zondagse pak en het zelfvertrouwen, dat er mee gepaard ging, want aan het einde van de werkweek betaalden ze Jan het loon van een voorman uit.

Sinds die tijd heeft de sneeuw de liefde van Jan Hellema's hart, en hij gruwt van de gedachte om bijvoorbeeld naar Californië te emigreren, waar zo weinig sneeuw te vinden is.

En Holland? —Mij niet meer gezien, zegt Jan —veel te weinig sneeuw en veel te veel mensen, die zelf hun tuintje wieden.

Zo komen de herinneringen weer op. Het is toch wel de moeite waard, om een koperen immigrantenjubileum te vieren. Want terugzien doet een mens goed, tenminste wanneer hij ogen heeft, om zijn zegeningen te zien.

Al hebben we dan geen eigenbedrijf-met-zware-belasting en al word ik nooit eigen baas, we hebben het best met elkaar, en het hoeft ons niet zwaar te vallen, om elke dag weer te danken.

Bij de gelegenheid van ons koperen immigrantenfeest spreken Katrien en ik de hartelijke wens uit, dat we allemaal in Canada onze zegeningen mogen tellen, één voor één, zoals het lied zegt. Daar zullen we dan wel gauw mee vastlopen, want ze zijn ontelbaar!

Zou je dan juist niet geslaagd zijn als immigrant in Canada, wanneer je merkt, dat je zegeningen niet te tellen zijn? . . . .

Arie.

Als U dit jaar naar Holland gaat vliegen, kunt U tot $205.90 besparen

1. **Dit is het jaar om te reizen.** Verleden jaar zou het $552.80 hebben gekost om van Montreal naar Holland te vliegen. Dit jaar, dank zij de nieuwe, lage K.L.M. tarieven, het 21-daagse Excursie Economie Klasse retour kost slechts $346.90, maakt het U mogelijk om $205.90 te besparen.
2. **21-Daagse Excursie Tarieven** zijn geldig nagenoeg het gehele jaar, met uitzondering van bepaalde spitsperioden. Deze nieuwe tarieven zijn beduidend lager dan de standaard voor- en naseizoentarieven. Om van dit tarief te profiteren moogt U niet uit Europa naar Canada vertrekken voor de 14e dag volgende op de dag van vertrek uit Canada doch U dient in Canada terug te zijn op of voor de 21ste dag volgende op de dag van vertrek uit Canada.
3. **In het bijzonder als U in Westelijk Canada woonachtig bent,** kunt U met een combinatie van een goedkoop spoor- en luchtvaartbiljet sparen. In plaats van naar Montreal te vliegen voor Uw K.L.M. verbinding naar Europa, kunt U een trein naar Montreal nemen met grotere besparing. Het Reisbureau of K.L.M.-kantoor zal U tegelijkertijd met de luchtvaartbiljetten Uw spoorkaartjes verstrekken.
4. **Toegestane Bagage.** Terwijl 66 pond persoonlijke bagage voor Eerste Klasse Passagiers en 44 pond voor Economie Passagiers vrij wordt vervoerd, kan aanvullende bagage tegen economische tarieven worden vervoerd. Deze bagage boven het vrijgestelde gewicht reist als niet vergezelde bagage tegen lage vrachtprijzen en komt op de bestemming aan met de eerste beschikbare vlucht.
5. **K.L.M.'s Veelzijdig Plan voor Reisonderbreking** stelt U in de gelegenheid om vele extra steden te bezoeken zonder extra vliegkosten. Het Reisbureau kan U dit plan in bijzonderheden uitleggen.
6. **Vlieg-Nu-Betaal-Later.** K.L.M.'s Vlieg-Nu-Betaal-Later Plan veroorlooft U nu te vliegen tegen een lage eerste termijn en geeft U vele maanden de tijd om het resterende te voldoen. Het kan behalve voor Uw retourbiljet ook worden gebruikt voor alles inbegrepen rondreizen en hotels. De eerste termijn is slechts 10%.
7. **Waarom U per KLM moet vliegen.** KLM heeft er langer over gedaan dan enige andere luchtvaartlijn om haar betrouwbaarheid te volmaken — 44 jaar. KLM service, zowel op de grond als in de lucht, is ongeëvenaard overal ter wereld. Om een voorbeeld te noemen: De KLM kan ervoor zorgen dat Uw bloedverwanten in Europa naar Canada vliegen op Uw kosten. U betaalt de passage hier en de KLM verstrekt de biljetten overzees. KLM's veeltalig personeel zowel op de luchthaven als op het vliegtuig besteedt bijzondere aandacht aan bejaarde mensen.
8. **KLM's intercontinentale DC-8 straalvliegtuigen** vliegen 6 maal per week van Montreal naar Amsterdam gedurende het spits zomer seizoen.
9. **Bezoekt het Reisbureau.** Elke inlichting die U in verband met reispapieren nodig hebt of bijzonderheden over vervoersmogelijkheden naar en van de luchthavens in Canada zowel als in Europa, hotellogies en besprekingen, valuta en vliegaansluitingen kunnen op het Reisbureau worden verkregen. Het is deskundig. Men is ten alle tijde bereid om U op elke mogelijke wijze behulpzaam te zijn waar dat mogelijk is. Gaat het spoedig bezoeken.

KLM

ROYAL DUTCH AIRLINES

KOM NAAR BRAMPTON (ONT.)

(The Fastest Growing Town in Canada)

MET AL DE VOORDELEN DAARAAN VERBONDEN.
Praat of schrijf met

F. HARKEMA, Real Estate Agent for Harold S. Hare Ltd., 82 Main St. North, Brampton.

IK HELP U GRAAG MET ZOEKEN NAAR WERK, EN BIJ DE EVENTUELE AANKOOP VAN UW HUIS. OOK BEHULPZAAM IN HET VERKRIJGEN VAN EEN NIEUWE HYPOTHEEK.

Phone 451-2327
or 451-2390

NAAR NEDERLAND?

Per boot of vliegtuig. Wij verzorgen 21-daagse retours, groepsreizen en charters. Vóór U besluit hoe of wanneer, vraag eerst

JAN FABER, Mgr.

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222

Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(46)

Opeens zit hij luisterend rechtop in bed. Ha, daar zal je Giel hebben. Het valt vanavond nogal mee.

Op zijn koude, blote voeten haast hij zich naar de deur; luistert . . .

"La-la-la-la, van je hela, hola, houdt er de moed maar in . . ."

Stomdronken is 't ie. Jochem zet de deur vast op een kier en als Giel er maar even tegen duwt, vliegt hij open, zodat de knecht over de dorpel naar binnen struikelt.

"Ha, die ouwe . . ." lalt hij.

Maar die ouwe heeft geen zin in een gebbetje. De zenuwen ritten door zijn lijf, want als Giel gekletst heeft, komen áchter Giel de dienders. Dan is de zaak mis, want het geld is nog niet compleet.

Door de kier van de deur gluurt hij de donkere straat in. Het is er stil, aan de overkant een enkele wandelaar, die zich naar huis toe haast; het rode achterlichtje van een fiets . . .

Heet schiet plotseling de oude drift in hem op. Hij is gek, dat hij al deze ellende verdraagt van zo'n miserabele vent.

"Houd je gemak en ga naar kooi, zuiplap!"

Giel is weer overeind gestumperd, leunt slap tegen de gangmuur. Maar dat is niet dezelfde Giel die gisteren en eergisteren en alle dagen daarvoor dronken thuiskwam. Die ging direct naar zijn bed, of, als hij er heel erg aan toe was, werd hij er door zijn baas ingeslingerd. Deze staat met een paar vijvers van waterogen brutaal te kijken naar zijn kwelgeest. Zijn gedachten zijn wel ongeordend, maar uit die ordeloze massa rijst toch één zinnetje duidelijk uit. Het is er, bij elke slok die hij vanavond nam, tot en met ingeheid: "Je slikt dat niet langer: jij hebt recht op vijf duizend gulden!" En een dreigement er achter, dat nu wel niet zo sterk doorwerkt, maar toch die ene zin overeind houdt en hem misschien wel boven al die andere gedachten uittilt: "Denk er om, anders draai je het cachot in."

"Jij kan je gemak wel een beetje houden, schippertje. Je hoeft niet direct te gaan schelden, als ik een lolletje maak. Ik zeg toch ook niet bij de minste aanleiding "brandstichter" tegen je, wel?" lalt Giel.

De schipper houdt zich in. Je kan je niet alles aantrekken van dit gezwets.

Morgen zal hij het daar nog wel eens over hebben en hij wil desnoods ook nog wel met Giel op de vuist. Maar nu niet; nou moet Giel gehoorzamen en naar kooi.

"Sta niet te kletsen en ga naar kooi!"

Zelfs nu hij dronken is lacht Giel een geluidloze lach, net als Nico. Dat is zo zijn tweede natuur geworden en het lacht lekker, zo zonder geluid. Weet je wat zo leuk is: de mensen die je zo uitlacht, worden hels. En waar lach je anders om, dan om de mensen te laten voelen dat je maling aan ze hebt?

"Ik zal — hik — naar kooi gaan, als ik daar zin in heb, begrijp je dat, nijdas. Ik zal me niet door jou laten ringeloren."

Je kan tegen een schipper niet alles zeggen; er moet orde zijn aan boord en geen twee kapiteins op één en hezelfde schip. De drift bijt zich nu pas goed vast in Jochem. Wát? Giel laat zich niet ringeloren?

"Als je niet opduvelt, smijt ik je de deur uit!"

Moet je nou toch eens kijken! De schippersknecht staat te schudden van het lachen. Zijn glotsen van dronkemansogen tarten zijn schipper. Dan is Giel toch zeker niet zo dronken als Jochem dacht. Of is één sterke gedachte soms in staat om de nevel een poosje te verbreken? Zoals schrik het kan en angst? Na tien-twaalf borrels begin je je pas goed lekker te voelen. Je tong wil dan niet meer zo vlot als na de eerste vijf glazen, maar je bent dapper als een leeuw, vechtlustig als een tijger . . . ha-ha . . . taai als een leren lap, schippertje. Voor jou gaan we niet meer uit de weg, begrijp dat goed!

"Dat moet je eens proberen . . . hè-hè, waag dat 'es. Kom eens aan m'n lijf met je misdadige brandstichterspoten, oplichter!"

De adem piept; de magere ribbenkast onder de borstrok gaat jachterig op en neer, als tijdens een zware ziekte. Maar er zijn nog remmen. Heer, houd me vast, anders vermoord ik er nog één ook en dan ben ik voor goed van de kaart.

"Giel, ik waarschuw je maar één keer."

Je laat me lachen, schippertje. Zie toch eens, hoe ik stik van de lach. Man, schei uit. Ha-ha-ha . . . ik stik gewoonweg, zie je wel? Wou je ook nog antwoord hebben? Best, dat kan je krijgen.

"Je denkt zeker, dat ik het blijf goedvinden, dat jij mooi weer speelt van mijn centen!"

Een dubbele, Toon en een rondje voor de schipper, want nou gaat'ie gek doen. Toch niet? Heb'ie 't niet goed gehoord, schipper?

"Jouw centen? Jouw centen zeg'ie?"

"Ja net, mijn centen."

"Wel driedubbel-overgehaalde idioot: Van wie was die schuit, van jou of van mij?"

Giel is vast niet zo dronken als hij zich voordoet. Hij loopt de kamer in en staat daar bazig achter de tafel te wiegen. Sarrend zegt hij:

"Toen de schuit nog voer was 't ie van jou, maar toen hij brandde werd 'ie van ons samen."

Hij knijpt zijn ogen samen, heft beide vuisten op en roffelt er een dodenmars mee op de tafel. "En ik wil mijn deel van dat brandgeld . . . ik wil mijn deel bloedhond . . . Jij denkt zeker dat ik me in de bajes laat douwen voor jou . . . Ik wil ook mijn deel van dat brandgeld, anders lap ik je d'r an: jij niks — ik niks . . ."

Grienend valt hij over de tafel. Hij is toch wel dronken dan. Met zo'n vent moet je meelij hebben en hem in zijn bed smijten, anders maak je brokken.

Maar Jochem is wel tot smijten bereid, als je maar niet van hem verlangt dat hij over de gevolgen nadenkt. Hij is des duvels. Hij zal hier en gunter zich nooit door een knecht laten kielhalen. Nog liever draait hij drie jaar in de petoet dan dat!

"D'r uit!" briest hij. "D'r uit of ik sla je d'r uit!"

Da's minder dan niks: Nico heeft goed gezegd, dat hij dat nooit zou durven. Hij zal betalen en daarmee uit, want anders gaat'ie zelf. En wie wil dat? Giel? Ah, wel nee man!

Jochem? Kan je denken!

"Toe maar," grinnikt Giel, "jij durft!"

Ja zeker, Jochem durft! Je gaat kapot aan de zenuwen of je wordt door de politie gegrepen. In het eerste geval ga je alleen, maar in het tweede geval gaat Giel mee, dat is wel vast. Dan is er dus nergens meer redding en je neemt je kwelgeest tegelijk goed te pakken.

Binnen een paar tellen is het gebeurd: Giel ligt op straat te kermen, want hij leverde alleen maar slag met zijn grote mond, niet met zijn spieren, want die zijn verwaterd. Hij kon amper de dekdweil nog vasthouden om de kamers te zwabberen. Nou ligt hij in de goot te janken en te jammeren van: "Ik zal je . . . Dat zal ik je betaald zetten . . . Afperser . . . oplichter . . .", maar dat betekent niet zo veel. Hij is er uit en voorlopig voelt Jochem zich opgelucht. Voor 't eerst na drie jaar is hij weer eens werkelijk baas geweest.

Terwijl hij de deur dichtslaat zegt hij: "Zo! Er uit, zei ik!"

Zie, zo ben je weer schipper. "Er uit!" zei ik. En nou ligt Giel buiten.

Je gaf een bevel en het werd opgevolgd. Dát is schipper zijn.

De triomf duurt maar zo kort. Die zenuwen winnen het binnen een paar tellen van de dolle drift. Hoor nou ook eens, he die vent te keer gaat!

"Ik krijg je wel, makker! Help! Help! Politie!"

Even voelt Jochem de neiging in zich opkomen om de minste te wezen. Hij zal Giel weer binnensjouwen en hem in kooi stoppen. Maar dat strijdt dan zó met zijn eergevoel, dat het er niet van komt. Wel draait hij het licht in de gang uit en hij luistert met grote angstogen, hoe Giel aangaat.

Zal hij dan toch maar . . . ?

Dan valt zijn hand slap langs zijn lijf en hij trilt over heel zijn lichaam. Een sterke, rustige stem praat tegen Giel. Zo praat alleen iemand, die gewend is met een dronken schipper om te springen. "Opstaan! En je kaken op mekaar, makker. Vertel op: wat is er aan de hand?"

"Hij heeft me . . . hû-hû . . . de deur uitgegooid . . ."

Geloof het niet, mensen! De agent heeft ze in allerlei houdingen op straat aangetroffen en altijd is een ander de schuld. Maar hij zal er wel achter komen en anders zoeken ze het op 't bureau wel uit.

"Wie is 'hij'?"

"Die oplichter . . . die . . . die brandstichter . . . !"

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$ 3.00
Engagement-announcements	$ 3.00
Marriage and anniversaries	$ 4.00
Notifications of death	$ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 3.00. Every word more 10¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

— —

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With great thanks to the Lord, we are happy to announce the birth of our son and brother

LOU JOHN

Martin Olivier
Anna Olivier-(Hogeterp)
Zena

July 12th, 1964

R.R. 2, Campbell River, B.C.

With thanks to God we announce the birth of

ELEANOR JOY

Dr. and Mrs. Simon Kistemaker
Gertrude Anne
Lorinda Mae
Edwin James

Tuesday, July 14, 1964

327 - 1st Avenue, N.E.,
Sioux Center, Iowa

With joy and gratitude unto our Covenant God, we announce the birth of our daughter and sister

EDNALENE JOYCE

George and Ada Struyk
Carolyn
Adrian

July 15, 1964

R.R. 3, Mount Hope, Ont.

Thankful to our covenant God, the Giver of life, we announce the birth of a daughter and sister

SHARON YVONNE

A sister for James Edward.

on Saturday, July 18th, 1964.

Martin and Christine Herrewijnen
nee Wesseling

204 Queen St., Simcoe, Ont.

On the twenty-sixth of July, 1964, we hope to celebrate with our dear parents

JOHANNES
VAN STAALDUINEN
and
ADRIANA MARIA
VAN STAALDUINEN-KOK

the occasion of their 30th wedding anniversary.

The Lord has ever been there stay; may He bless them still in the years that lie ahead.

Their grateful children:
Bill,
Rainer,
Brian.

120 King St. W.,
Stoney Creek, Ont.

The Lord willing, we hope to celebrate on July the 30th, the 50th wedding anniversary of our dear parents

PIETER D. KOOPMANS
and
BLANDINA C. KOOPMANS-VANDOORNUM

It is our prayer that God may bless and spare them for many more years.

Their thankful children and grandchildren

Transcona, Man.:
Henry and Anny Koopmans
Penticton, B.C.:
Lydie and Dick Brink
Penticton, B.C.:
John and Adrie Koopmans
Wadena, Sask.:
Netty and Lawrence Dawe
Saskatoon, Sask.:
Ali and Henk DeNie
Transcona, Man.:
Tiny and Pete Vandenberg

July 30, 1964.

263 Basset Street,
Penticton, B.C.

G. Broos
REALTOR

99 Centre Ave., Willowdale, Ont.
Tel.: Bus. 225-7400; Res. 225-5139

Satisfaction Guaranteed by Dealing Through Broos

The Lord willing, we hope to celebrate on July 31st, the 30th wedding anniversary of our dear parents

JACK WAGENSVELD
and
SUSAN WAGENSVELD-WATTEL

Their grateful children:
Herman and Nellie Wagensveld
(Joey and Susan)
Rina and Jim Barton
(Sarah and James)
Art
Jack Jr.
Frances and Albert

Highway #53, R.R. 1,
Hannon, Ont.

On August 3rd, the Lord willing, we hope to commemorate the 25th wedding anniversary of our dear parents

HENRY SYRIER
and
MARIA SYRIER-UYL

That our Heavenly Father who has been their guide, may continue to bless and spare them is the prayerful wish of their children:

Peter
Jane
Willy

Reception on August 7th, 1964 in the Christian Reformed Church basement, Woodstock, Ont., at 8 P.M.

R.R. 4, Woodstock, Ont.

ATTENTION:

Excellent chance to earn extra income. Sell part-time: This product everyone needs. Sell for Christian organization. Choose own time-place-method. Excellent bonus system. Why not inquire? You can only gain. Write to Box 1730, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

ATTENTION

The John Knox Christian School of Woodstock would like to buy used schooldesks in good condition. Please contact Mr. J. Reinders, 817 Parkinson Rd., Woodstock, Ont. Phone 537-5906.

TE KOOP

Wegens uitbesteding van transportatie heeft de John Knox School van Woodstock te koop een goed onderhouden

SCHOOLBUS

van 46 personen. Inlichtingen worden gegeven door K. John Werkema, R.R. 5, Embro, telefoon 475-4397.

FARM WANTED

Experienced, responsible farmer would like to rent or rent with option to buy 150-300 acre farm, near Christian Reformed Church, Ontario.
Write particulars to No. 1742, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ontario.

For sale on country road:

100 ACRES OF LAND CLEAR

South lot 3 on 9th Con. of St. Vincent Twp., Grey Country, Ontario, good buildings, hydro, two wells, full crop and complete line of machinery.

Asking price $16,000.-. Terms can be arranged. Immediate possession.

Mr. Wm. Muxlow
R.R. 2 Meaford — Phone 33J3

---

7 Miles from Woodstock

83 acres farm, all workable, good size barn, chickenhouse, pigpen, stanchions, silo at the barn, 7 room house with 3 bedrooms and bathroom, ¾ miles from public school and separate schoolbus stops at gate.

Total price $21,500.-.

Call or write

Fred Bouwmeester
for information
representing
JOHN VAN GASTEL REAL ESTATE LTD.
723 King Street West, Kitchener
744-8084

LEONARD VERBEEK B.C.L. L.L.B.

BARRISTER AND SOLICITOR

of the Bar of Ontario and of the Bar of Amsterdam (Holland)

7 SUPERIOR AVENUE, TORONTO 14

Phone 259-7638 (office)
251-6253 (res.)

ZWEMESTAFETTE OVER HET KANAAL

Op de klippen van Dover zonnen viertien meisjes. Dat is niets bijzonders; het bijzondere is dat de meisjes een zwemestafette over Het Kanaal willen houden. Allen zijn leerlingen van een Londense school voor meisjes. Onder leiding van hun gymnastieklerares hebben ze al in zee getraind. Ze zullen niet meer dan drie mijl elk zwemmen.

Als U een goede farm of een huis zoekt in de buurt van Hamilton of in de "Niagara Peninsula" neem contact op met

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

OK TRAVEL TOURS
REISBUREAU
Miss J. v. d. Spek
O. K. JOHNSON & CO., LTD.

Toronto: 697 Bay St.	EM 6-9488
Barrie: 107 Dunlop St.	PA 6-6525
Sarnia: 125 N. Front	ED 6-6169

Opportunity in Real Estate

We are looking for an enthusiastic, ambitious Dutch-speaking salesman to join Rexdale's leading real estate office.

We offer you good advertising, congenial staff and an opportunity to earn a high salary and commission income in the real estate field. For further information

GEORGE GETHING LIMTED
122 Rexdale Blvd.
REXDALE
Telephone 241-1971

WIJ HEBBEN AAN TE BIEDEN

VERSCHILLENDE BEDRIJVEN EN BOERDERIJEN

a. een goed bedrijf in de omgeving van Guelph.

b. een aan de highway gelegen restaurant met apart gelegen woning en 7 zomerhuisjes.

c. een trucking bedrijf met vier goede trucks. Sommige zijn volledig uitgerust voor gebruik van veevervoer. Zeer goed geschikt voor boerenzoon. Eigenaar is tevens genegen te ruilen voor een boerderij.

d. diverse boerderijen zijn bij ons te koop:

50 acres near Hamilton.
50 acres near Stratford.
100 acres farm in the Listowel area en Montforest.
150 acres farm bij Kitchener.
200 acres farm bij Harriston.
140 acres farm in Copetown at highway #99. Deze boerderij is te koop met stock emplements en er is een milkcontract shipping to Toronto.

Voor meerdere informaties phone of schrijf

Fred Bouwmeester
vertegenwoordiger voor
JOHN VAN GASTEL REAL ESTATE LTD.
723 King Street West, Kitchener
744-8084

DE BIJZONDERE OF "PRIVATE SCHOOL"

Reeds meermalen hebben wij er in ons blad op gewezen, dat de "private" school ook al lang geen instituut meer is dat men alleen onder immigranten aantreft. Voornamelijk in de U.S.A. treft men talloze scholen aan, die in het geheel geen verband houden met nieuwe immigranten. Doch ook in Canada wordt de tegenkanting tegen het Openbaar onderwijs sterker.

Een onzer lezers in Saskatoon schreef ons een interessante brief waaruit wij een gedeelte overnemen: "A recent Press report indicated that the three Lutheran bodies in Canada are planning to expand their christian dayschools, and I enclose a recent clipping showing that the Anglican churches in the Prairie Provinces have appointed a commission to investigate the possibility of setting up a separate school system.

Could these separate efforts together with many others not be coordinated for the purpose of one christian school system in Canada based on the historic christian faith?"

In het bijgesloten krantenknipsel uit de "Saskatoon Star-Phoenix" van 26 juni, j.l. lezen we dat afgevaardigden van de Prairie en de Noordelijke Anglicaanse kerken een voorstel van de Bisschop W. H. Crump van Prince Albert hebben aangenomen, waarbij een commissie wordt benoemd om de mogelijkheid van een "separate school system" te overwegen. Over dit voorstel ontstond uiteraard een levendige discussie, doch het is tekenend dat de meerderheid der afgevaardigden hun stem voor het voorstel gaven.

Onze correspondent, die zo vriendelijk was ons dit knipsel te sturen, schrijft zeer terecht: "Could we with our parental christian schools not provide the rallying point for the various denominational activities in christian education?"

Wij menen dat hier een belangrijk punt wordt aangeroerd, dat zorgvuldige overweging waard is. Onze briefschrijver besluit dan ook zijn brief met: "Who recognizes the challenge and will take the initiative?" Deze vraag zou moeilijker te beantwoorden zijn, indien de organisaties op het gebied van het christelijk onderwijs nog moesten worden gevormd. Maar dit is niet zo. Wij hebben in Canada reeds verschillende districten van de National Union of Christian Schools. Het lijkt ons toe dat indien deze districten samen zouden kunnen werken, teneinde "de rallying point" te vormen, het christelijke onderwijs in Canada een belangrijke stap vooruit zou gaan. Er zal natuurlijk nog wel heel wat glad gestreken moeten worden, maar de prijs is het winnen waard. Zo valt het ons namelijk op dat vooral de school wordt verbonden aan de kerk. Dat is zo in Rooms Katholieke kringen, het is eveneens zo in Lutherse kringen, en thans vernemen wij stemmen uit de Anglican church. De christelijke scholen, zoals wij die onder ons kennen, hebben geen toezicht, noch enige officiele band met enige kerk formatie, hoewel de meeste ouders die deze schoolverenigingen vormen, tot eenzelfde kerk behoren. Maar dit neemt toch niet weg dat de school als zodanig een organisatie is of moet zijn van ouders en niet van enige kerk. Uit het ons toegezonden krantenknipsel blijkt ondermeer, dat verschillende afgevaardigden hun stem voor dit voorstel gaven op grond van hun ontevredenheid met de public school. Dit is natuurlijk een zwakke grond. De basis voor het christelijk onderwijs is niet en mag nimmer wezen een negatieve houding (ontevredenheid met de public school), maar is gebaseerd op het positieve standpunt, dat de ouders de verantwoordelijkheid voor de kinderen dragen.

Wij hopen dat onze schoolorganisaties aanleiding vinden hierin het initiatief te nemen, hetgeen wel eens van verstrekkende en langdurige betekenis zal kunnen blijken te zijn.

Wanted by August 1

MARRIED MAN FOR DAIRY FARM

$200.- per month plus house, etc. Joe Mayer, R.R. 1, Otterville, Ont.

Wanted:

A CAPABLE YOUNG GIRL FOR PERMANENT HOUSEWORK

Live in. Two adults. A private room with T.V. Good Salary.

Phone WE 4-1101 or write: 8 Willowdale Ave., St. Catharines, Ontario.

A widower with two grown-up sons, needs a

HOUSEKEEPER

Preferably a Dutch middle aged, christian lady. Beautiful surroundings and a nice home near Niagara Falls, Ont.

Applications under letter No. 1743, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

VERERGERT

Uw toestand niet door giftige dingen te slikken. Wat dit aan zichtbare en onzichtbare gevolgen kan hebben is bekend. Neemt wat ons in de natuur geschonken wordt. Onverbeterlijk, onschadelijk. Florageneeskruiden doen wonderen. Ziet onze attesten! Toezending desgewenst in blanco verpakking!

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 4, Groningen, Ned.

WIJ ZIJN *NIET* DE GROOTSTEN
WIJ ZIJN *NIET* DE OUDSTEN

Daarom ziet U ons altijd zo druk in de weer om het al onze klanten naar de zin te maken. Wij staan altijd klaar. Dag en nacht. Wij hebben de laatste informatie. Wij verzorgen Uw reis, IEDERE REIS, zodanig, dat U graag weer bij ons terug komt. Volgend jaar. Of het jaar daarna.
Weet U waarom?
Omdat wij ons voorgenomen hebben de grootsten te worden.
En de oudsten.
Daarom kunnen wij ons niet veroorloven het op ons gemak te doen.
Wij nemen graag uw reiszorgen over . . . Want DIT is onze business: U **onbezorgd** laten reizen.

ADRIAAN LIMBERTIE

World Wide Travel Service

DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.
300 Wilson Ave. (bij Bathurst) 444-8280 — ME 5-5661

Attention Freezer Owners

LET US FILL YOUR FREEZER!

RED OR BLUE BRAND ONLY

Hinds of Beef	59¢ lbs.
Hinds of Baby Beef	65¢ lbs.
Fronts of Beef	42¢ lbs.
Sides of Beef	49¢ lbs.

These prices include: CUTTING, WRAPPING and DELIVERY up to 50 miles from Oakville.

(Desgewenst op zijn Hollands uitgesneden)

ALL OUR MEATS ARE GOVERNMENT INSPECTED

Send your orders direct to:

Arcade Meat Market

OAK-QUEEN MALL, OAKVILLE - VI 5-8221
Att. John Thies

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Cobourgh, Ont en Langley, B.C., Candidaat Jerry J. Hoytema.

te Halifax, N.S., Candidaat Jerry Dykstra.

te Vodga, S.D., H. Bajema te Lacombe, Alta.

te Pella II, Iowa, J. C. Verbrugge te Bowmanville, Ont.

Aangenomen

naar Winnipeg, Kildonan, Man., J. W. Postman te Haney, B.C.

Bedankt

voor Halifax, N.S., en Brooks, Alta., J. W. Postman te Haney, B.C.

NETH. REF. CONGREGATION

Beroepen

te Clifton, N.J., en Kalamazoo, Mich., L. Kieboom te Norwich, Ont.

REFORMED CHURCH

Aangenomen

naar Lethbridge, Ont., K. A. Hartmans thans studerende te Driebergen, Nederland.

naar Boulder, Colorado United Presbyterian Church, A. Opmeer van Woodstock, Ont.

Beroepen

te Woodstock, Ont., C. G. Bons, legerpredikant te Harderwijk, Nederland, voorheen te Barrie, Ont.

te Guelph, Ont., A. F. Mansen te Jamestown, Mich.

TER NAVOLGING

Predikanten jaarlijks drie weken Studieverlof!

Dat predikanten moeten blijven studeren ook na hun theologische opleiding is een feit waaraan niemand twijfelen mag. De vraag is of dit gebeurt. Het blijft er zo gemakkelijk bij en andere bezigheden nemen veelal zoveel tijd in beslag dat er van geconcentreerde studie niet veel terecht komt. Dit komt de kerk niet ten goede. Daarom heeft de gereformeerde kerk van Den Haag-Oost deze zaak aangepakt en besloten haar dominees elk jaar drie weken studieverlof te geven. De gemeenten zullen in Den Haag ongetwijfeld geen houten-hammen preken opgediend krijgen! En trouwens meer kerkgemeenschappen in Nederland die een dergelijke regeling getroffen hebben. We lezen daarover in het *Gereformeerde Weekblad* het volgende:

Voor enkele maanden schreven wij een artikel onder de titel: *Remonstranten wijzer dan Contra*-Remonstranten, waarin wij de aandacht vestigden op wat de Remonstranten in hun nieuwe Kerkorde uit 1951 hebben opgenomen nl. de bepaling, dat alle predikanten het recht hebben op *3 maanden studieverlof* na 5 dienstjaren of op een *half jaar studieverlof* na 10 dienstjaren.

In verband met de ernstige inflatie van de theologie onder de predikanten in bijna alle kerken — een inflatie, die mede haar oorzaak vindt in de naoorlogse acute versocialisering van het predikantschap, waarbij vele predikanten óf opgaan in een specialisten-"bedrijf" óf voor een zeer groot deel van hun tijd in beslag genomen worden door maatschappelijke problemen van woningnood, huwelijksnood, enz. en daardoor dreigen af te zakken op het niveau van een kerkelijke sociaal werker, met als geduchte concurrenten de functionaris van Maatschappelijk Werk, de psycholoog en de socioloog — schreven wij waarderend over dit studieverlof, in de Kerkorde der Remonstranten uitdrukkelijk vastgelegd.

De Doopsgezinden in ons land hebben ook aan hun predikanten het recht van 3 maanden studieverlof na iedere ambtsperiode van 5 jaar verleend, waarvan dankbaar gebruik wordt gemaakt. Vlak in mijn omgeving woont een jonge Doopsgezinde collega, die onlangs voor 3 maanden studieverlof naar het buitenland vertrok.

Een derde kerkgemeenschap, die de vorige maand in haar Kerkorde het recht van studieverlof voor haar predikanten heeft opgenomen is die van de Evangelisch Lutherse Kerk.

In het verslag van haar jongste Synode van 11 mei 1964, dat wij lazen in Scheps' *Kerknieuws*, vinden wij tal van belangrijke besluiten van de Synode der Evang. Lutherse Kerk vermeld.

We lezen in dit verslag o.a. ook: *De Synode besloot met algemene stemmen, dat de predikanten voortaan ook studieverlof zullen genieten. Na 10 dienstjaren heeft men recht op een half jaar en na 5 jaar op drie maanden verlof. Men moet dan de huidige gemeente drie jaar hebben gediend.*

Daarom verheugen wij ons over het besluit van de Geref. Kerk van Den Haag-Oost, waarvan we lazen in het Kerkblad van de Geref. Kerken van 's-Gravenhage van 9 mei 1964.

In het in dat nummer opgenomen officiële verslag van de vergadering van de wijkkerkeraad van 23 april 1964, lezen wij het volgende: *Het besluit van de kerkerad a.z., om de predikanten jaarlijks gedurende 3 weken van hun gewone werkzaamheden vrij te stellen, met de opdracht zich dan geheel aan de theologische studie te wijden, ontlokt een aantal vragen en opmerkingen, die tot een verhelderende beantwoording aanleiding geven. De wijkkerkeraad kan zich met het bedoelde besluit dan ook ten volle verenigen.*

Tot zover uit het officiële Kort Verslag.

Wij achten dit besluit van Den Haag-Oost een gelukkige doorbraak en koesteren de verwachting, dat Den Haag-Oost hiermede de stoot zal hebben gegeven voor een nieuwe en frisse koers in ons kerkelijk leven.

Ieder jaar drie weken studieverlof — in het besluit van Den Haag-Oost heet het studieopdracht, wat feitelijk op hetzelfde neerkomt, ja de morele verplichting tot studie nog extra accentueert — dat is over 5 jaar, 15 weken, dus ruim 3 maanden studieverlof.

Naar mij ter ore kwam, mag een predikant deze 3 weken ook verbinden met zijn vakantiemaand. Wie dat zou begeren en ook zijn vakantiemaand voor studie zou willen gebruiken, kan dus zeven weken zich geheel aan theologische studie wijden.

Voor hen, die doctoraal examen zouden willen doen of als doctorandus eens ongestoord en onafgebroken aan een dissertatie zouden willen werken, zou stellig zulk een combinatie van studieverlof plus vakantietijd bijzonder aan te bevelen zijn.

Wanneer men seminary students van het Calvin Seminary hoort klagen over de manier waarop zij door de theologische opleiding heen stomen, dan mocht het besluit van Den Haag-Oost in de Chr. Ref. Church wel eens een goed idee zijn ter navolging.

P. Tameling

Teachers Wanted

Wanted:

TEACHER

for grades three and four in farthest north Christian School. Attractive boarding place. Pleasant surroundings in Canada's scenic developing country Send applications to Canadian Christian School, Box 2117, Smithers, B.C.

DUNDAS, ONTARIO

We urgently need a qualified

TEACHER

to fill our unexpected vacancy in the junior grades. Kindly apply in writing stating all necessary particulars to Mr. J. Stronks, Principal, Calvin Christian School, R.R. 2, Dundas, or phone 689-6981 (Waterdown)

The Duncan Christian School Association is in need of a

TEACHER

for the lower or intermediate grades of its new three-room school. Please reply stating qualifications and experience (if any) to the principal, Miss A. Bultsma, Box 1393, Duncan, B.C.

Holland Marsh Christian School requires a

QUALIFIED TEACHER

for grade 5 and 6 for the 1964/65 schoolyear. Address all inquiries and applications to: Mr. R. W. Van Dyke, R.R. 2, Newmarket, Ont.

The Calvinistic Christian School of Wellandport needs two more

TEACHERS

for its 9-room school. (For grades 1 and 2, and grade 7.) Applications to be sent to: Mr. H. K. Bergsma, Principal, R.R. # 1, Wellandport, Ontario.

Calvin Christian School, Dundas, Ont. is in need of a

PART-TIME TEACHER

for the next school year, preferably for the intermediate division. Please write Mr. John Stronks, Principal, R.R. 2, Dundas or phone 689-6981 (Waterdown).

Toch weer Priesterarbeiders?

Nadat tijdens de oorlog in Frankrijk een studie was verschenen over de taak van de (roomskatholieke kerk) in Frankrijk ten opzichte van de ontkerstende wereld, kwam langzamerhand de gedachte naar voren, dat hier inderdaad een taak lag voor sommige priesters om als arbeider midden tussen de arbeiders te gaan staan en zo hun getuigenis in de praktijk te brengen. De kardinaal Suhard heeft deze beweging verdedigd, maar steeds sterker werden de aanvallen van de uiterst rechterzijde in Frankrijk en van de curie in Rome. Na 1949, toen kardinaal Suhard stierf, was er geen prelaat meer, die zich voluit achter de beweging stelde.

Zo kon tenslotte de tegenstand van Rome zegevieren en in 1953 het verbod afkomen voor priesters om zich geheel in te passen in de arbeidende stand. Als uiterste datum hiervoor werd 1 maart 1954 gesteld.

Sindsdien zijn tien jaar verlopen. Ongeveer 50 of wel tweederde van de priester-arbeiders hebben zich niet aan het verbod gehouden en zijn blijven werken als arbeider, waarbij sommigen zelfs de kerk helemaal hebben losgelaten. Door hun handelwijze hebben de priester-arbeiders dit positieve resultaat veroorzaakt, dat de kerk attent is geworden op de andere eisen van het apostolaat onder de arbeiders.

Enkele leden van het Franse episcopaat hebben nu besloten weer priester-arbeiders naar fabrieken te zenden. Daar zij in het kader van de decentralisatie in de roomskatholieke kerk meer vrijheid hebben om op eigen verantwoordelijkheid te beslissen, kunnen zij het experiment hervatten ondanks de verboden vanuit Rome destijds.

Uit: "Centraal Weekblad"

C. C.
met vakántie

In verband met de jaarlijkse vacanties zal ons blad volgende week NIET verschijnen.

Het eerstvolgende nummer van Calvinist-Contact zal daarom het nummer van

7 AUGUSTUS zijn.

Van 24 november, 1964 tot 19 januari, 1965 hebben wij een

ST. NICOLAAS EN KERST REIS

per boot

NAAR

HOLLAND

MET

25% KORTING

Bij voldoende deelname

Boek nu bij het grootste Nederlandse Reisbureau in Canada.

KOOPS

TRAVEL SERVICE LTD.

543 Brant St.,
Burlington, Ont.

Open donderdags en vrijdags tot 9 u., zaterdags tot 6 u.

Tel. Burlington: NE 4-1813
(24 uur)

LEZERS SCHRIJVEN

Een abonnee van Calvinist Contact schreef ons:

"Als trouwe lezers van Uw blad stellen we het zeer op prijs dat Uw blad ons zo regelmatig wordt toegezonden. Het is voor ons gezin, bestaande uit acht personen, een gezellige huisvriend geworden voor jong en oud en wij hopen er nog vele jaren wat uit te leren."

Wanneer zal 't zijn?

Of is het gauw een jubileum?

Als U binnenkort gaat trouwen of wanneer U spoedig een jubileum mag vieren, in beide gevallen zal het voor Uw vele vrienden en bekenden een aangename verrassing zijn, een annonce ervan in hun eigen krant, Calvinist-Contact, te lezen.

Ook verlovings-aankondigingen en geboorte-advertenties worden altijd met veel belangstelling gelezen.

Gaat U met vacantie?

Vergeet dan vooral niet "ARIE EN KATRIEN IN CANADA" mee te nemen.

Een boek dat U, juist op die momenten dat U uitrust, uren van genot verschaft.

Een bundel met Arie's beste schetsen.

INHOUD: Ter kennismaking — Over-organisatie — Mol's muisje heeft een staartje — De kleine kerkdienst — Handel en wandel — Wij passen op Pietje — Ik, zei de gek — Begrafenisfeest — Vereenzaming — De auto van Bouma — Naijver — Verstoorde rust — Bazaar — Baby van de staat — Zwarte Zondag — Laat ons zingen — De Eskimo's — Integratie — Rumoer rond Santa Claus — Kerstfeest in de Kinderkerk — Jaarwisseling — Huisbezoek I — Huisbezoek II — De bestuurder trof geen schuld — Dominee heeft een beroep — De wanhopige weduwe — Longontsteking — Trip naar Holland — Kerk-picnic — Katrien zegt: Stop.

Prijs gebonden $2.50

Bestel het bij Uw boekhandelaar of rechtstreeks bij de uitgevers:

Guardian Publishing Co. Ltd.
Box 312, Station B, Hamilton, Ontario

VAN LEEUWEN BORTH & CO.
CHARTERED ACCOUNTANTS
980 Yonge Street,
SUITE 402,
TORONTO 5, ONTARIO
Telephone 922-5314

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

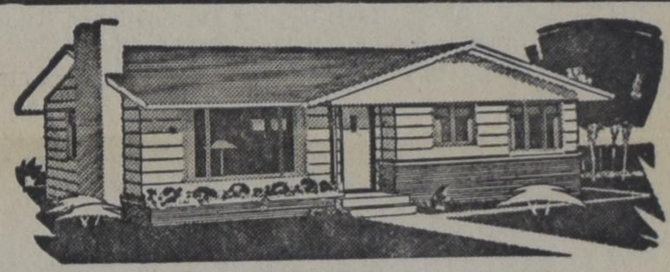

FOR COMPLETE SATISFACTION
When Buying or Selling Real Estate
CONTACT:
John Voortman
REALTOR
588 UPPER JAMES ST. HAMILTON, ONT.
Phone 383-2157

CHAOS BIJ DE LONDENSE POSTERIJEN

Stapels, onafzienbare stapels post hopen zich op in het postkantoor van London — het grootste ter wereld. E.E.A. is het gevolg van een staking van het personeel: de eerste sinds 1891.

JUDAISM

YOM KIPPUR

Day of Atonement

"But solemn as this day may be, there is still an element of joy in Yom Kippur, the joy that comes with the thought of forgiveness. We believe that "God is nigh unto the brokenhearted" and that is, in the words of the Yom Kippur ritual, "Thou desirest not the death of the wicked, but that he return from his sin, and live. Therefore the pious Jew *trusts implicitly in His mercy and forgiveness.*" Rabbi Morris N. Kertzer in: What is a Jew, page 141 (italics mine).

As you see from this quotation, it is self-evident that a pious Jew receives mercy and forgiveness because "God is nigh unto the brokenhearted" and consequently the Jew receives what he desires, at least that is what he and his leaders think when they have observed the rituals and the usages of the Day of Atonement.

He has, in the ten days, that separate Rosh Hashanah (New Year's Day) from Yom Kippur, listened to the Sjofar tones in the Synagogue; he went to the graves to pray to his departed ones for mercy, for help that he may receive forgiveness for his shortcomings in the past year. Still his soul is not satisfied, his soul has no peace yet, therefore he goes to the river or to another place where there is water, to cast his sins in the depths of the sea.

In searching his soul during these awesome days, he obviously found many shortcomings and through prayer God will see his sincerity to repent, but his soul is still aware of his guilt before his Maker. The wish given on Rosh Rashanah by his friends and relatives, that he may be inscribed and sealed in the book of Life, did not come true yet, at least he is not sure of it yet. And now at the eve of Yom Kippur, he takes a white rooster for every male in the family and a white hen for every female. He recites a few verses from Psalm 107 and from Job 33 and says: "This rooster (hen) is a substitute for me, he is an atonement for me, it is an exchange for me. This rooster has to die, may it bring for me, however, a good, healthy and long life in peace". He has swung this rooster three times above his head and after having said these few sentences, the fowl has to die in order to pay for his sins.

Is he satisfied now? Are his sins atoned for? Is he in peace with God and is he glad that he is in relationship with God again? Can he sing with David now: I will praise thee with my whole heart; before the gods will I sing praise unto thee, I will worship toward thy holy temple and praise thy name for thy lovingkindness and for thy truth"? (Ps. 138:1, 2). Is he happy because his God, the God of Israel has pardoned his sins, forgiven his iniquities and promised mercy?

O, how do we wish it was true, how do we wish he could go into God's house and rejoice. But no, tomorrow is the day of Atonement and on *that* day he will for sure be a blessed man who knows that God forgives abundantly and on that day he will go up to the Synagogue to partake in the Yom Kippur service where the Rabbi and the Cantor, the altar clothes and Torah scroll are dressed in white, the symbol of purity, while the worshippers wear white scull caps. He will fast all day long, weep and pray and observe *all* that the rabbis told him he should do.

O yes, he knows there is no temple, no priest, no sacrifice of lambs and bullocks. The high priest is not there to make atonement for himself and for the people, there is no goat to be killed nor one to be sent in the wilderness, as he will read and probably has read in Lev. 16, but, since there is nothing of this kind anymore, he can do it himself and moreover, the rabbis made all kinds of rules and the pious Jew will observe them in all sincerity and solemnity, and he trusts implicitly in God's mercy and forgiveness.

He will pray in the Synagogue: ". . . Yes, we have sinned. We are guilty, we were not truthful, we robbed, we have spoken haughty words, we have exceeded ourselves in misdoings, we were reckless, we were violent, we have spoken false witness, our thoughts were wrong, we lied, we mocked, we raised up unto Thee, we reviled, we were rebellious, we acted tricky, we acted criminally, we were opposed to Thee, we were stiff necked, we transgressed, we deteriorated, we did abominable things, we erred and brought ourselves on a wrong track. We stepped aside from Thy commandments and from Thy holy Scriptures and we did not care for Thee. Thou art however righteous, in all that has befallen us, Thou hast executed in truth and we have sinned . . . ."

"What shall we speak unto Thee, Thou who livest in the highest and what shall we tell Thee, Thou who hast Thy throne in the clouds? Thou knowest everything . . . cleanse us from all our iniquities."

A few times between this prayer a special sentence is added: "Pardon, o God, the sin which we have done intentionally or unintentionally. Forgive them all and grant atonement unto us."

Our Jewish friend must be aware of his own unworthiness, he must confess that he is indeed a sinner and he has prayed so fervently for forgiveness that God now has the moral obligation to hear this prayer and simply *has* to grant forgiveness which is asked for. God must be pleased that such pious, religious Jews exist and why should He not grant forgiveness now that he has observed all the rules for this day?

O, my Jewish friend, how wrong you are, how mistaken can you be in following your rabbis' conception and their symbolisms for a true atonement. If you know Lev. 16 what else can you say but admit that nothing is observed that brings atonement for your soul. Suppose that the Christian viewpoint which is based upon the Bible, should be outlined here, would you accept? Because that part of the Bible which we call the New Testament, is also written by Jews, accepted by Jews and explained by Jews in the early years after the greatest Son of Israel died, just outside Jerusalem.

Leviticus 17:11 says that there is *no* remission of sins except by blood and this Jesus, the Messiah of mankind, shed his blood, in *accordance* with Lev. 16. Accept this, repent and pray and your sins are truly forgiven. The Christians *know* it and some Jews know it too, but Martin Buber, the outstanding Jewish scholar who is now professor emeritus of social philosophy at the University in Jerusalem, says in "Der heilige Weg", pages 67-68: "O you secure and safe ones, you who hide yourselves behind the ramparts of the Law (or the theology of ethics) so that you will not have to look into God's Abyss! Yes you have secure ground under your feet, while we hang suspended looking out over the endless deeps. But we would not exchange our dizzy insecurity and poverty for your security in abundance . . . . In genuine life between men, the new world will reveal itself to us. First we must act; then we shall receive — from out of our own deed."

It does not take long to find out that the Jews contradict themselves, for Rabbi Kertzer says in the beginning of this article, that there is even *joy* in Yom Kippur with the *thoughts* of forgiveness, and that he *believes* that God is nigh unto the brokenhearted, not that this is *stated* in Ps. 34:19 Hebr. Bible); while Buber says to the Christian: "we would not exchange our dizzy insecurity and poverty for your security in abundance."

What is our Christian answer to a man who should know better? Did you notice that in the Yom Kippur prayer the Jews pray: "We have erred and brought ourselves on a wrong track". "No," says Martin Buber now, "wen can correct ourselves by our own deeds".

In other words, "we don't need security", and we must conclude that in his wisdom he knows the riches of Jesus but his heart is not moved by the Holy Spirit.

O, that the Jews could truly pray, and may find happiness in this life and the life to come. They live so close to God and yet they are so far off.

After this great day of Atonement our Jewish neighbours should be happy and be sure that their sins are paid for. We, as Christians, *know* the way as given in God's Word (the so-called "heathen Bible").

May we have your attention in contemplating the next feast and what it has to say to us, and what is means to the Jews: the feast of the tabernacles and the rejoicing of the Law.

Toronto, Ontario — Mellegers

HOLLAND LIFE

1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

Kantoren:

TORONTO, 2828 Bathurst St. RU 7-5637

HAMILTON, 20 Tisdale St. S. JA 8-0147

ST. CATHARINES, 94 Church Street MU 4-6385

LONDON, 150 Elmwood Ave. GE 8-8439

Kantoren:

MONTREAL, 3600 Van Horne 731-9421

VANCOUVER, 1280 West Pender MU 3-9685

EDMONTON, 12421 - 118th Ave. GL 4-3260

CALGARY, 3335 Boulton Road 289-5748

GEZINSVERZORGING — SPAREN
OUDEDAGSVOORZIENING

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

Support YOUR CHURCH IN ACTION!

CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE

2417 Eastern Ave., S.E. Grand Rapids, Michigan

a synodical board

WILLEM G. POOLMAN

advocaat

notaris

meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.

(hoek Bay/Adelaide St.)

tel.: EM 3-1334

Lambert Huizingh

Accredited Public Accountant and Auditor Commissioner for taking Affidavits

9 Harriman Rd., AURORA, ONT. Telephone: 727-9797

139 Albert St., OSHAWA, ONT.

Kunt U hen tellen?

EVENMIN ZOUDT U HET GETAL KUNNEN TELLEN VAN HEN DIE NOG STEEDS GEEN ABONNEE ZIJN OP CALVINIST-CONTACT.

Dit is geen uiting van ontevredenheid. Integendeel.

Wij zijn blij, dat C.C. in zoveel gezinnen week in week uit gelezen wordt.

Maar er zijn er nog zoveel meer, die ons blad niet ontvangen.

Kunt U ons niet de adressen verschaffen van hen, die zich zouden kunnen (of moeten) abonneren?

Wij zullen hun graag proefnummers zenden.

Denk daarbij b.v. ook vooral aan hen, die lange tijd verpleegd moeten worden.

Of aan alleen-staanden.

Of aan hen, die U een present wilt geven.

U weet, als U een abonnee opgeeft, kunt U een boek uit onze boekenlijst kiezen. Direct na ontvangst van het abonnementsgeld wordt U dit dan toegezonden.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam .....

Post-adres .....

.....

Aangebracht door: .....

Naam .....

Post-adres .....

.....

Aanbrengpremie: .....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 5.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam .....

Post-adres .....

.....

.....

OUD ADRES:

.....

.....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 5.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

ROME EN DE REFORMATIE
Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over "een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie."

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HET NIEUWE TESTAMENT
(Nieuwe vertaling met woordverklaring.) Ned. Bijbel Gen.

BRIEVEN UIT DE HEL, door C. L. Lewis.
Deze brieven, geschreven door Schroefstrik, staatssecretaris van de hel, aan zijn neef Galsem, vormen een schriftelijke cursus voor jonge duivels. Zij leren, hoe zij geraffineerd en subtiel de mensen in hun macht moeten krijgen.

DE NIEUWE WINKEL, door Toussaint Bokma. Een interessant geschreven pocket, die het na-oorlogse zaken- en familieleven in Nederland typerend weergeeft.

DE GROTE SCHEIDING, door C. L. Lewis.
Neen er is geen ontkomen aan. Een hemel met een klein stukje hel bestaat niet. Het is onmogelijk om ook maar iets dat bij de duivel hoort in ons hart te houden. Satan moet er uit.

REIS NAAR VENUS, door C. L. Lewis.
Op zijn reis naar Venus ontmoet de hoofdfiguur, Ransom, een nieuw paradijs, hetgeen de auteur alle gelegenheid geeft tot een fantastisch verhaal met een diepe zin.

HET DUIVELSEILAND.
Een uitermate boeiend verhaal over de Franse strafkolonies gschreven door een ooggetuige genaamd Charles Pean.

DE SLAANDE HAND, door Hugo Kingmans.
Een vlot geschreven verhaal van de bekende Hugo Kingmans.

SLOEBERKE SLOP, door W. Laatsman.
Velen houden van "Laatsman-boeken" omdat ze zo populair geschreven zijn.

•

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.
This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Krommings reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

CHRISTIAN COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

ADAPTED FROM AN ARTICLE BY PROF. DR. J. WATERINK

LOVE and AUTHORITY

If there is one thing, that is a typical characteristic of the manner, in which in the last half century family life has developed, then it is the manner, in which the interest of parents for pedagogical questions has grown.

The increase in difficulties, with which family life generally speaking comes into contact, has had as a result, that parents reflect more on these questions of pedagogy.

And yet, father's and mother's attitude with respect to the children in general has not improved in the past few decades.

For many people the most important question is: what will happen to me, and how do I get the most fun out of life? Besides that, harmonious marriages are becoming unique in their sort. Many fathers are concerned only about what they want themselves; many mothers, disappointed about father's withdrawal out of the family circle, are inclined to think about themselves also in the first place, or, they can't cope with it and realize that their children are growing away from them.

• • •

In these times our young people, who are to be married, haven't the faintest notion that there is something more to marriage than to live together in love.

There are many facets to marriage.

Marriage in the first place is a moral tie, out of which moral obligations flow. Young people, who are to be married, take upon themselves to educate "the children, which they will receive" and to educate them "to God's glory and to their own well-being".

This is not just a promise, as some fathers seem to think, that they will provide, so that mother has enough money for food and clothing for herself and the children. This promise implies that fathers will do everything they can, and give of themselves all that is in their power, to lead, to help, to assist, to be a real father to his children.

This promise concerns mothers as well as fathers.

But this obligation must be met by parents in communion, in love towards each other, and in love towards their children.

The *love* towards their children is in a moral sense only an educational or pedagogical love, unless it is coupled with the harmonious exercising of authority.

Parents, who dearly love their children, and maybe spoil them a little, but who don't know how to exercise authority over them, do not know how to properly bring them up.

I recently heard someone claim, that love is everything, also in child education. That is true up to a certain point, namely only when it is understood that love in upbringing without authority in upbringing is not possible. Love and authority should be a complete unity. I should like to speak about the love of authority, and the authority of love as the actual basis of child education.

And young people who are to be married need to question themselves seriously if they are capable "to meet it".

The painful part of the situation is that people marry too easily. There are young people, who marry, who have never discussed what they will do, or what they will do *together*, with their children.

A short while ago a young lady came to me. She had broken her engagement and came to see me for advice. The relatives of her ex-fiancee had always thought her to be a little odd, and her fiancee found her somewhat old-fashioned. She told me, that once she had tried to have a serious discussion with him, about the calling they both would have over against their children. The young man had started to laugh and had said: "I'll see to it that you get them, and that you can give them something to eat, and for the rest, I want you to understand this clearly, I don't want to be bothered with kids." The girl received a terrible shock, and in spite of all the talking, the boy could not be moved to accept another viewpoint. When she broke the engagement, a storm of protest broke loose from both sides of the family. They said: "When the time comes, things will come out all right."

I hope the readers will understand, that I had the courage to tell her, that she had done the only right thing. This would have been no way to start marriage. One must realize it to be an enormous responsibility to take upon oneself. Young people must prayerfully accept their marriage obligations. Without that a christian may not marry.

I sometimes get the impression, that nowadays people are inclined to do a lot of things in order to find a cure from all sorts of social diseases, but that they don't try hard enough to prevent these diseases.

Who would object to counselling bureaus for parents with difficult children? Who would object to enlightening the parents in matters of upbringing and education?

But actually these counselling bureaus, and enlightening services help only there where something has gone wrong already. A lot of these problems could humanly speaking not have been prevented., But in other cases it was seemingly the attitude between father and mother, or the lack of love and authority towards their children which caused dissension.

• • •

It is most painful, that in this manner, a rupture going from bad to worse occurs in the family. I mean to say with this: that parents do not understand their calling; family life is not what it should be; the children will never be taught what family life should be; when they are young they don't get the *feeling* for, and when they're older the *insight* into the calling of marriage, as father and mother should both understand it. And in a little while their children will enter into marriage, without an example, without ideals, without pleasant memories of their youth.

A father once said to me: "I have never noticed anything of happy family life. How can you expect me to suddenly form a happy family? From what I remember, the husband works for his family, and in his spare time does what he wants to do, and the wife sees to it that the children have something to eat and that they walk around fairly decently clothed, she usually finds her recreation elsewhere.

Do you think that now all of a sudden I can play the part of a companiable father, who chats with his wife a whole evening, or who reads an edifying book. Ever since I was 12 years old I had my friends to go around with."

The wife of this man came from a different family. She said: "Yes, but we have always had it nice at our house, friendly and cosy."

"Oh sure," he said, "real cosy. A coffee pot perking in the kitchen, an organ and a few songs, a bit of small talk, and then everybody grabbed their books and read the rest of the evening. My, was that ever cosy."

I hope my readers will understand when I speak of a rupture going from bad to worse. A person who has not had moulding and shaping for marriage and family life, through the marriage and family life of his parents, will find it very difficult to form a family life.

One who has never experienced the attitude of parents, whereby love and authority agree in harmony to give their children exactly what they need, will find it difficult to find the right key to bring up the children.

And here we touch upon one of the biggest problems of our modern times.

The fact that so many families do not live in harmony, explains why our youth live away from the home, the lawlessness of our youth, together with disorderlyness in the streets; out of that can also be explained the so-called mass formation and the spiritual indifference of thousands of people.

After a little while the church and all sorts of social institutions will try to receive the youth. Bureaus for marriage and family difficulties, for pedagogical advice, for psychological research, for psychological treatment, grow, flourish and thrive like weeds in a fallow piece of land. But it is putting the cart before the horse.

One must, if one wishes to fight this evil, lay the axe to the root of it.

The indifference over against marriage obligations of so many, can be led back to neglected marriage obligations of father and mother.

• • •

Maybe our parents will ask: what must we do with this now?

I should like to answer: in the first place parents, realize and understand the great responsibility you have as husband and wife. But also, the beautiful task. You may together as parents carry the future of our generation. The family still is the cement of society. If you together build up a good family, then that is of more significanse than being thought of as prominent people, who yet do not understand their calling towards their family.

Let your children when they are young, say 8 or 10 years old, live consciously, and let them before that time feel intuitively that you as parents form a unity, prayerfully, through exercising love and authority to give your children all that they need for their shaping, moulding and education. Let the children experience that one sentence, out of which speaks love, and in which authority is exercised, is of more significance in their life than thirty private lessons for their general development, or in modern languages to take an example.

Actual moulding of personality, and the actual shaping of fatherhood and motherhood take place in the sphere by father and mother in the home. And in that moulding lies your mandate.

Please understand parents, our society will not be rescued by economic prosperity, or through universities, she will not be rescued by a union of countries, nor through the practice of culture by you and your children. All these things are good, if there is a basis on which it can grow.

But the actual rescue of our modern society lies in the home.

And with God's help also in *your* home.

DOWN TO THE WATER WITH SAFETY

North Americans are just beginning to discover the joys of cruising on the waterways. And like highway driving — boating should be a pleasure — not a calculated risk.

Unlike driving, you don't need a license to turn the key on a pleasure boat and that's all the more reason for putting safety foremost — whether you're an owner or a driver.

Here's a check list of important rules every boater should know before he takes the wheel or tiller:

A sharp turn at high speed may be fatal. A boat can capsize easier than you think. Slow down for turns; make them as gradual as possible.

Never stand up in a moving boat. To change position, stay low and keep both hands on the gunwales. The helmsman should never leave the wheel. Remember: It takes only a second for a boat to go out of control.

Some boat owners think that seating capacity equals safety capacity — and pack their boats to the last inch with passengers. That isn't necessarily so! Find out the proper capacity of your boat, and stick to it.

Helmsmen, — keep your eyes open. Always — not just sometimes — watch for rocks, shallow water, obstructions that can damage — and even capsize — your craft.

Rough water, or the waves of larger boats, can be a hazard — unless you know how to maneuver your craft. Always head into the waves — never take them broadside. A big wave along side can roll a boat right over.

A large part of water safety is common courtesy. Don't get too near swimmers, other crafts, piers — especially at high speeds. Give smaller boats the right of way — and remember, your wave can cause as much damage as your boat itself and you can be held legally responsible.

Before you claim you're an old salt, you have to master the elements of good docking technique. Also, you have to be an expert on man-overboard procedure — just in case. Three essentials: swing the engine away from the victim; use a line or paddle to reach him; don't jump in the water unless absolutely necessary.

An accomplished boat-handler is also an amateur navigator. You ought to know how to read a chart, and receive nautical information, such as Coast Guard storm warnings. It may save your boat — and your life.

Special tips for water skiers: Have at least two people in the boat; children should wear life preservers; make sure, with more than one skier, to have tow ropes of equal length — they can get fould; stop the engine when a skier falls; never wrap tow line around the neck, unless you want to travel at 30 mph on your nose.

These are all essentials for safe boathandling. But before you cast off, make sure your boat is equipped for safety.

Federal and provincial laws specify the lights required for your boat. Even if you do your boating by day — getting stranded along about dusk can leave you in a tricky situation.

Life preserving equipment is a must! Floats and life jackets should be in good condition, along with a good stout life-line. It may come in awfully handy.

Are your mooring lines securely fastened? If not you may find

(Continued on page 10)

Seating capacity of a boat is not the same as safety capacity — boats should never be loaded to the limit with passengers. This jolly group is enjoying themselves now but the next wave could put a damper on the party. Each boat has a safety capacity and every boat owner should be familiar with it before attempting to load the family into his boat.

C H R O N I C L E S

A little bit of Discrimination

THE "CHRISTIAN BEACON", the weekly of the 20th century Reformation Hour, a radio broadcast conducted by Dr. Carl McIntire has been deprived of its second class mail privileges. The paper will now be mailed as third class. It is understandable that Dr. McIntire has experienced this as an injustice and that he consequently has protested this action. This change from second to third class mail has been accomplished without official notification by the United States Post Office.

In describing how the Christian Beacon received the news we find in the June 25th issue of this paper that "the driver of the truck who takes the Christian Beacon bags to the U.S. Post Office was told by a Negro, employed at the Camden office, "Of course, this is not the way of informing a paper of change in postal privileges." Why, however, the Christian Beacon adds to it, "a Negro at the Camden office made the announcement" is not so clear and understandable. We would say that it does not make any difference whether the informant has a white or black skin. If we do not watch closely, discrimination can creep in before we notice it.

God Provides

DR. ROGER REVELLE, Dean of Research at the University of California, has made some startling remarks before the Intergovernmental Oceanographic Commission. This commission is an Agency of the United Nations and met last month in Paris. Dr. Revelle said that money spent on oceanographic research in the next 20 years

will surely yield 4 or 5 times higher than if it had been invested at an annual compound interest of 10%. To make such an estimation one must have reliable proofs, otherwise the figures will sound too fantastic. Dr. Revelle claimed to have these proofs. Beaches "drowned" when the sea level rose at the Ice Age have been found to hoard minerals. Off the South African coast, for example, they contain five times as many diamonds per ton of sediment as mines on shore. Work on this resource has started already. A ship is working a deposit off the mouth of the Orange River and production amounts to $15,000 a day. In Alaska gold-bearing sands have been found. Off the coasts of Malaysia, Thailand and Indonesia tin ore is being dredged. The world's fish catch could be doubled, and research could provide added economic benefits amounting to between fifteen thousand and twenty thousand million dollars a year. Dr. Revelle estimated that ship owners would save $300,000,000 a year if the marine biologist can thwart barnacles and other organisms fouling hulls. A barnacle is a shell-bearing sea animal that attaches itself to rocks, shipbottoms etc. Wave statistics and accurate charts of the sea bottom would improve ship designs and harbours, which in turn would yield substantial savings.

However, there are dangers also. It has been proven that the ocean contains radio-active wastes, and also that there is ten times more lead in the sea's upper layers than forty years ago. The latter is caused by the automobile, spewing lead from high-test fuel into the atmosphere.

There is another danger also. It is the danger that we overlook God's providence, which enables man to discover and explore these and other resources. It reminds us of what is said in Psalm 104, "All these look to Thee to furnish their timely feed. When Thou providest for them, they gather it. Thou openest Thy hand, and they are satisfied with good things."

Gleanings from the Church Press

From Hither and Yon

CUBA

"It seems it was only a little while ago that the island of Cuba was one of the most delightful places on the face of God's green earth. The people were happy and gay.

The World Home Bible League began distributing Bibles to the people of this island. Through the energetic, devoted work of God's servants, the Rev. Vicente Izquierdo and his wife, hundreds of thousands of testaments were distributed. In Havana and even in the mountain areas of Oriento Province, missionaries confronted men with the Book of books. BUT, . . . it all changed in one day, from unrestricted Bible distribution to closed doors to the Gospel.

It was a sudden change when all Cuba rallied behind the bearded rebel, Fidel Castro and when open armed official greeters at the Havana Airport said, "Welcome to the liberated Cuba". But, it only lasted for a little while and then the deep red curtain of communism shut off the island from the rest of the world, and for the past 22 months not one Bible, not one Testament, not one Scripture portion has been allowed to enter that island!

The Sower Staff obtained this very special report. It is presented in detail. Although lengthy it represents an eye opening account of what happens when the red sickle of communism begins cutting into the very heart of the country. This information was officially released by the Evangelical information Center in Miami, Florida, and represents their third bulletin concerning the religious situation today apparent in Cuba.

The situation concerning the Christian churches in Cuba is becoming considerably worse. The communist regime has carried on its plan every day, which tends to strangle Christianity. The situation is very unstable. The victims of the regime do not know what will fall upon them from day to day. The arms that turn the mechanism of torture and strangulation never cease their movements.

The regime is intervening directly in the private life of the churches.

Has practically destroyed the work of the churches and organizations in the rural communities all over the nation.
Has definitely declared that religious activities will not be permitted outside of the temples built specifically for that purpose.

Has completely forbidden the work churches were doing through the summer camps.
Is carrying on plans to force the seminaries to close their doors.
Has closed many churches and missions in all the island. Some temples have been converted to stores and storage houses.
Has prohibited the entrance of Bibles to the country.

Wants all the churches registered as associations in order to apply to them a law that will permit them to close them any time.

Has imprisoned many pastors and has subjected them to extensive questioning.

Hinders and intervenes in all of the activities of the church, and has begun to prohibit the special activities - evangelistic campaigns, etc. - even within the church's own buildings as it happened in the city of Cienfuegos, L.V.

Is trying to make pastors submit to communism, or make life impossible to exercise the functions of the ministry in Cuba.

Here are the words of a Cuban who lives in what was considered the Pearl of the Antilles: "Our experiences are very sour. We breathe an atmosphere of insolence, tyranny, blasphemy, hypocrisy, lies, betrayal and indignity. Our palm trees are so sad that they seem to be weeping and our rivers are dry one moment and flooding at the other. This island is a huge prison with international jailers. We have returned to the time of the Vandals. The only thing we can do is raise our eyes to our blue skies, to the shining sun, to the twinkling stars, and to our God."

The clamor of the oppressed Christians of Cuba is that we who are free and informed will proclaim the truth for them of what is happening in the captive island to those who still enjoy the privilege of living in freedom. And that we ask all the Christians of the

world to bend their knees and pray to God in intercession for the oppressed Cuban people, because in addition to the calamities they are already facing, the prospect of having to walk naked, barefooted and hungry is a reality. Christian friends reading this message! If you believe in the power of prayer, if your heart has not become hardened to the pain of others, if you still have the virtue of compassion in your heart, we beg you in the name of our God and our Saviour Jesus Christ to intercede before the throne of grace for your brethren in Cuba who suffer under severe tyranny unlike any previous tyranny in the Americas."

—"THE SOWER"

TRIALS

Every person experiences trials of various kinds. Paul wrote the early Christians that through much tribulation we must enter the Kingdom of God. Paul himself had the thorn in the flesh to keep him humble. Some have trials of a physical nature, and others suffer from mental difficulties, and I am sure there are those who have spiritual trials and doubts. Doubtless each person thinks of his own experiences as being unique and more difficult than the trials of any other person.

Not all these hardships are God inspired, but all are God permitted. God did not cause the trials of Job, but He did permit, for a good purpose, Satan to try Job very severely. First he lost his family and property in a calamitous way. In the second round, he suffered real physical pain which was almost unbearable. In both cases God was proving to Satan that the faith of Job in God was genuine and not based on what Job could get from God. The cutting or burning edge of a trial often cuts out or burns out undesirable things from our lives and character, establishing their purity. Sometimes these test our faith, and by testing make our faith stronger.

God permits us to pray about these trials, but He does not always remove the difficulties. He does promise that we shall have the grace sufficient to bear them. If He does remove them, we should never forget to thank Him for His mercy and compassion. Our prayer should be for strength to bear them if He does not remove them, and to make the bearing of them to be for His glory. We think again of Job, that for a long time he was not relieved, and Job did not understand why he had to suffer. However, in the end, all of it was for God's glory. It also proved that Job's faith was sincere, and that Satan's accusations were false. It indicated God's confidence in Job. After it was all over, it prompted many added blessings for Job, in restored prosperity and in his beautiful daughters. We do not understand our trials, but we should not complain against God because of them.

—Associate Reformed Presbyterian

LET'S PLAY CHESS

Editor: Mr. C. Hess.

SECOND SERIES OF PROBLEMS IN JULY

No. 118

Author: E. Knubbel

Black: 6 pieces

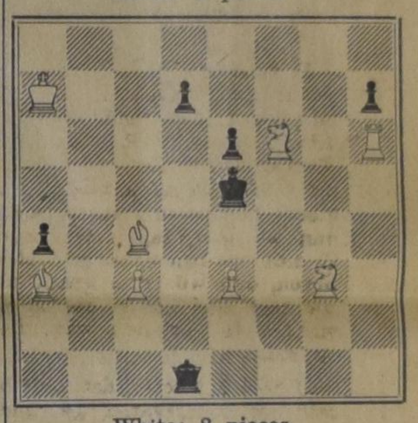

White: 8 pieces

White to play and mate in two moves. (2 points)

No. 119

Author: P. Layer

First Publication

Black: 7 pieces

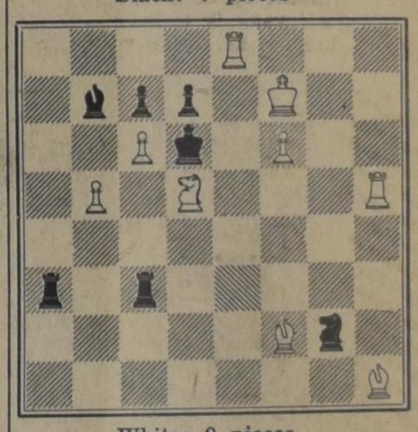

White: 9 pieces

White to play and mate in two moves. (2 points)

NOTES:

1. In No. 118 the black Queen is the centre of the game. White can mate the black King if his helpmeet moves. All you need is an "innocent" key-move. Try to find it. Nothing else but that key-move is asked for.

2. No. 119 is a new product by Mr. Layer. It is not too easy, but very interesting, just as the others we have received from him. Although several variations can be found, indication of the keymove plus threat (if there is any) is sufficient.

3. The deadline for the solutions of the July problems (No. 116 thru 119) is August 20. For those who live outside Ontario it is 5 days later. Be on time. There is no excuse for being too late.

DOWN TO THE WATER WITH SAFETY

(Continued from page 9)

yourself on the shore someday — and your boat out at sea!

And how about the hull? Is it leakproof? Durable enough to take a good pounding? Strong enough to withstand a collision? Aluminum boats afford the maximum protection in this respect; they're lighter, stronger, more resistant to wear, leak-proof, and less susceptible to flaws or weaknesses.

Here's a reminder for outboard owners: Before leaving the dock, check the clamps on your motor to see they're tight. A sharp turn has been know to catapult a motor right off the boat — and a bath is *not* what your outboard motor needs.

How about a bailing device? For large boats — a pump. For smaller craft — a can or sponge will do. And any motorboat ought to travel with a pair of oars or a paddle — you never can tell!

Large boats must have a fire extinguisher — and small boats, especially wooden models, can use one too. Other accessories which are mandatory for large boats, desirable for small ones: A boat horn, distress flares; a lead sinker for sounding depth in shallow water; a tool kit; an anchor.

In every case, safety afloat is every boater's job. There's no reason why boating can't be fun *without* risk — all it takes is care, caution, and courtesy.

For safety's sake — let's follow the nautical "rules of the road."

★

While boating and fishing, floats and life jackets should be in good condition and always ready for use. Safety is absolutely necessary so that boating will be a pleasure and not a calculated risk.

Sheep Raising in Prince Edward Island

Scottish Sheep Steal Show

CANADA

The sheep industry in Prince Edward Island while small on quantity, (approximately 33,000 last year) is big on quality with North Country Cheviots becoming increasingly popular in the past decade. Twenty-four ewes and 4 rams were brought over from Scotland in 1950 and today there are 250 purebred Cheviots – not nearly enough to meet the tremendous demand for them as breeding stock from other parts of Canada and the United States.

4-year-old Sharon Stewart hugs a yearling Cheviot at her father's farm near Charlottetown. Stock from the Stewart farm has taken grand champion prizes for the past 2 years at Toronto's Royal Winter Fair.

Spinner Earl Stewart is literally all wool and a yard wide as he gathers up an armful of Cheviot-Oxford blend for processing at one of the Island's two mills.

National Film Board of Canada Photos by Chris Lund.

Prayer of a six year old

Dear God, are You ever lonely,
In Your blue home in the sky,
Do You e'er play with the white clouds,
As they e'er so slow drift by?
Is Your home there big enough God,
For all Your angels to stay,
Do You think that maybe sometime
I could visit You one day?
How does it look from up there God,
Do You see me ev'ry day,
Do You watch me in the garden,
As I run and shout and play?
Is my Mommy up there with You,
Is she happy there or not?
You'll take good care of her won't You,
I miss her an awful lot.
God, e'en though I'm not an angel,
Could I have a pair of wings?
Then I could come up and see You,
And talk o'er a million things.
Are You really coming back God, ___ ___ ___
Someday when the earth shall die?
Are You ever really sad God,
Don't You ever want to cry?
Is it scary when You die God,
Is the darkness very deep,
Will it be as if I am God,
In my bed fast, fast alseep?
Is it very pretty up there,
Are there flowers where You stay,
Do You have a summer up there,
Springtime in the month of May?
Are there really golden streets there,
In a city grand and fair,
You know what I'd really like God,
Just for one day to be there.
Now I have to go to bed God,
For the sun has lost its light,
But I'm not afraid of darkness,
For You're with me in the Night.

Christine Praamsma

Cross Word Puzzle

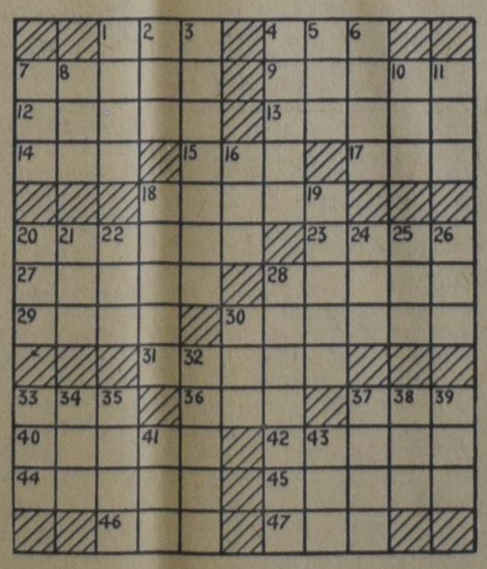

ACROSS
1. Roll of money: sl.
4. Unhappy
7. A coronet
9. Pneumatic tubes
12. Foreign
13. Banishment
14. Hole in casting mold
15. Female deer
17. Seamstress's aid
18. Country house
20. Imposed, as taxes
23. Identical
27. Accumulate
28. Variety of willow
29. Flat-bottomed boat
30. Corrects
31. Look for or expect
33. Milkfish
36. Sea eagle
37. Copy
40. Wooden pin
42. Caulking material
44. A judgment
45. Distinct parts
46. Affirmative reply
47. ——— Francisco

DOWN
1. A delay
2. Part of "to be"
3. Fops
4. Pittsburgh product
5. French city
6. To fall in drops
7. Children's game
8. Chinese river
10. High priest
11. Japanese coin
16. Of great age
18. Long view
19. Thing of value
20. Lick up
21. Ostrich-like bird
22. Mover's vehicle
24. French river
25. Medical: abbr.
26. Bitter vetch
28. Portentous
30. Rhine tributary
32. Unites, as metallic parts
33. Girl's name
34. Success
35. Gone
37. Related
38. Place
39. Type measures
41. Before
43. Mother of Irish gods

The "Dusty" Universe

By John Vriesinga

If you're superstitious (or somewhat romantic) and you have a wish that you very badly want to come true in some miraculous fashion, then soon comes your chance. You know the old "belief", don't you, that all you have to do is quickly utter your wish while a shooting star streaks through the sky?

Well, astronomers promise that on the evening of Tuesday August 11 shooting stars will be really plentiful.

The prediction wasn't very hard to make, as each year around this date a meteor shower occurs almost with the regularity of the clock. As a matter of fact this particular meteor shower has occurred regularly for over a thousand years.

Unfortunately the August shower is, though the most faithful, not the most brilliant display of meteoric fireworks. As a rule there are only about 60 shooting stars observed per hour, which is very few in comparison to "star showers" in the past.

Perhaps some of our older readers remember the evening of October 9, 1933 when it literally seemed to rain stars: as many as 350 per minute have been counted.

Going back farther in history, November 12, 1833 gave a display of shooting stars that probably has never been equaled. Observers said that it looked very much like a heavy snowstorm, with darting points of light, interspersed with larger fireballs almost turning the night sky a brilliant white.

People sincerely believed that the end of the world was at hand and crowded into the churches to pray and to sing hymns expecting the return of Jesus on the clouds of heaven.

Church bells tolled all through the night to call the fearful and unrepentant. After all, didn't the Bible speak of signs in the stars, and that the powers of heaven should be shaken at the day of His return?

Few people then knew the true nature of "shooting stars" so their conclusion wasn't remarkable.

However, believers were sadly disappointed as the night wore on in silent majesty and their Lord did not appear. By daybreak, when the sun obliterated the spectacle the tension and expectation abated.

It's not impossible that this spectacle, which repeated itself on a less impressive scale in 1866, inspired the negro spiritual:

Oh Lord, what a morning
When the stars begin to fall

Did you ever picture such a scene in your imagination? When you do, don't forget to put yourself in the picture too, for we may well be a witness to just that event. It's our greatest expectation.

Of course today we know that the "shooting stars" aren't really stars at all, much as they look like one that keeled over and dropped out of orbit.

It's long been established that what we call "shooting stars" are merely specks of interstellar dust, no larger than a small piece of gravel; some are mere grains of sand, others may reach a size of nearly half an inch.

These dust particles, actually they are thought to resemble snowflakes somewhat in that they are probably more or less fluffy, enter the atmosphere of the earth at a height of approximately 60 miles and with a speed of from 10 to 40 miles per second. They collide with air molecules which they compress so that the resultant friction causes a tiny cloud of burning gas. The heat generated is great enough to burn up the dust particle in less than a second.

If you haven't completed your wish before it is burned out, you have got only yourself to blame. However, you don't have to wait until next year for another meteor to streak into your field of view. If you are in earnest you may observe them almost every evening. Observers tell us that, outside of the known dense clouds, an average of seven meteors may be seen every hour. Your chances would be better in the early morning, as at that time we are more or less facing the direction into which our earth is travelling.

A sober estimate places the number of meteors which reach our atmosphere at 75 million per day. And if our housewifes are wondering where the dust always comes from, this may be the answer. Scientists tell us that the earth is on the receiving end of no less than 10 tons of this meteoric dust per year.

Where does all this dust come from, you may wonder?

Well, the universe is really a very dusty place, astronomers tell us. With the large telescopes of today they have found that in between the spiral arms of the Milky Way galaxy fantastic clouds of dust are floating around. This dust even hides entire star clusters from our view. Besides that, comets are known to have unbelievably large "tails" made up of dust particles.

It's probably these comets that are responsible for the periodic meteor showers on earth as from time to time they cross the orbit of the earth, leaving a trail of dust behind, which may be caught in the field of gravitation of the sun and take on an orbit of its own.

Each year in the second week of August our earth crosses the orbit of such a trail of dust with the meteor shower as a result. The spectacular showers of 1933, 1833 and 1866 are explained in the same way.

Meteors aren't the only thing to make the universe appear somewhat untidy at times. There are also the meteorites, which are actually only large meteors. Pieces of matter ranging in size from one inch to pieces several yards in diameter. Our good old earth even bears the scars of encounters with meteorites as much as two miles in diameter. The last one is known to have fallen in 1908 in Siberia, leaving an immense crater in the middle of 2000 square miles of total destruction.

Needless to say that larger pieces entering the earth's atmosphere also show a much brighter light than the tiny specks of dust. Usually they are referred to as "balls of fire" streaking through

(Continued on page 12)

Solar eruptions as the one photographed above occur quite frequently. They shoot up "flames" that reach a height of hundreds of thousands of miles, showering areas many times the size of the earth with a veritable rain of fire. The series of five photographs was taken on June 4, 1946; there is a time lapse of 90 minutes between the first and the last picture.

ANSWER
of last week's
Cross Word Puzzle

The Voice of the Bee

BY BRUNO FRIEDMAN

Bees "sing and "dance" to communicate in carrying out the daily work of their complex society.

The humming bumblebee bumbles not. No, hers is an active, purposeful life, with little waste motion, precisely guided by "singing" and "dancing".

The "singing", however, is not singing as humans know it. It is a limited form of communication based on simple sounds. In human society, the equivalent would be conversations carried out in "ughs" and "eeks".

But the complex social life of this intriguing little insect is accompanied and to some degree related by these simple sounds and by its so-called "dance".

Dance Tells of Food

The classical studies of Karl von Frisch, at the University of Munich, first revealed the importance of a curious kind of dance in the bee's food-seeking activities.

A humming little forager comes upon a rich find, an untapped patch of nectarladen flowers. She zooms back to the hive to inform her fellows.

There, on the vertical face of a honeycomb, she performs a waggling dance, in which her abdomen traces out, over and over again, a kind of a figure-8, looking somewhat like two capital D's joined back to back. The bee will so perform her figure-8 that its orientation, with reference to a straight up-and-down line, tells other bees in which direction to go to arrive at the flower patch. Moreover, the rate of the dance, according to von Frisch, tells how far away the flower patch lies.

Just recently, Adrian M. Wenner, of the University of California, and Robert C. King, of Servomechanisms, Inc., investigated the bee dance further, their results being described in an article in **Scientific American**. They concluded that there must be some supplementary means of conveying information, in addition to the dance, to direct other bees to the newly-dicovered food supply. They found that "singing" (though they do not call it that) enters into the picture.

Accompaniment for the Dance

The dancing bee emits a peculiar sound at a frequency of about 250 cycles per second (this simply means that the air vibrates 250 times per second). This sound is approximately equivalent to the musical note of B below middle C, about the mid-point of a tenor's range.

But a simple sustained note cannot in itself communicate a message, so how is the necessary information conveyed? Tape recordings have revealed the answer. A dancing bee emits her B-below-middle-C note in trains, each train being made up of a number of pulses. The sound train is only emitted during the mid-part of the figure-8. And the duration of a sound train and also the average number of pulses in it are directly proportional to the distance to the source of food.

10 Different Bee Sounds

But this is not the total extent of bee "music" or "language". Recordings made within hives show that these classic images of industriousness spend more time in "talk" than was formerly realized. They emit at least ten different kinds of sounds, some of which have been related to specific life activities.

For example, a disturbed hive appears to be soothed and pacified by a piping sound emitted by workers at 500 cycles per second, approximately the B-above-middle-C, about the mid-point of a soprano's range.

Battling Queens

Perhaps the most interesting of hive sounds are those of warlike royalty, made by queen bees.

When a virgin queen has reached maturity and emerged from her cell, her first act is to tear open the other cells containing still-maturing queens and sting their inhabitants to death.

In some cases, however, she is prevented from doing this by the workers. She will then proceed to emit "tooting" sounds, of a particular pattern, and will continue to do so for a week or longer.

When the remaining royal bees mature, they are kept imprisoned in their cells by the workers. The imprisoned queens, hearing the tooting of the free one, emit in response a "quacking" sound at a lower pitch and in a different pattern than the tooting. Toots, it is clear, are the free queen's clarion, quacks the imprisoned queen's challenge.

The workers release the imprisoned queens one at a time. Combat then takes place, with the victorious queen of each battle engaging the next released queen — usually until the fittest has survived.

The surviving queen will then mate in flight with drones who have nothing other to do than this. (Males have a very uncomplicated role in the world of bees.)

Sound Patterns Important

While the toots of the first emerged queen are made at the musical pitch of B-above-middle-C, Wenner and King found, interestingly enough, that the pitch was not as important as the sound pattern. When they mechanically mimicked the pattern of the toots — even though this was done at a number of different pitches — imprisoned queens responded with quacks just as if the toots had been emitted by a live queen.

But is it really "singing" that bees emit, and truly "singing" that bees hear? In other words, how do bees make their sounds and how do they hear?

Bees and other insects breath through spiracles, tiny openings in the side of the body. Early investigators thought this was the ideal mechanism to provide bees with a voice. Not so, however. A number of experiments have eliminated the plausible notion that spiracles have a sound-making function.

At the present time, the most likely theory is that the bees' sounds are produced by the wings.

Sounds Felt Through Feet

As for responding to the sounds, bees probably do not hear at all, as humans do. Rather they feel sounds, or more precisely, they feel vibrations.

Bees, it is indicated, pick up sound vibrations both through their antennae and through their feet. Here is some evidence.

When artificially-produced tooting was played to an imprisoned queen, with the sound being transmitted through the air, she did not respond at all. However, when the toot-producing device was attached to the hive so that the vibrations were transmitted by solid material, the caged one responded with the usual challenging quacks.

Similarly, worker bees only respond to bee sounds transmitted by the hive structure, but not to sounds carried in the air.

So the bees possibly have a double sound-receiving system. This, it has been suggested, is a great advantage in the noise-filled hive. Bees receiving the normal hive sounds through their legs can still pick up the special sounds emitted by a bee doing a food dance by touching her with their antennae.

If these conjectures are correct, it would be as if the fortunate bees were provided with two pairs of ears: one for everday chatter and one for big news. In this, they may be anticipating humans.

Vibration Language For Man?

The human skin itself is highly sensitive to vibrations at the rate of 250 cycles per second, the same B-note frequency that is so common in bee life. Because of this, Ronald T. Verrillo, a psychophysicist at the University of Syracuse (New York), has suggested that a vibration language may be developed for communicating with the blind or with astronauts in flight whose eyes and ears are already fully occupied with other tasks. Messages could be conveyed by a small disk vibrator applied to the skin.

At the Israel Institute of Technology in Haifa, important research has also proceded along these lines. Scientists there have already developed an apparatus for vibration communication between two blind persons or between a blind person and a sighted one. In this method, the communicants rest their fingers upon keys both to "talk" and to "hear" (feel vibrations). Using a code made up of three different vibration frequencies, a 5,000-word language is possible.

(UNESCO FEATURES)

THE "DUSTY" UNIVERSE

(Continued from page 11)

the sky and sometimes their disintegration is accompanied by the sound of explosions.

The object that fell in Siberia in bright daylight showed a blue light much brighter than the sun and the temperature was so high that the trees for miles around burned to charcoal in a few seconds.

Astronomers have never completely agreed whether this object was a real meteorite or perhaps part of a comet.

Still others have thought that someday our earth may collide with an asteroid of which there are thousands whirling around in our solar system.

An asteroid is a mere chunk of matter ranging from less than a mile to several hundred miles in diameter.

Most of these asteroids or planetoids are found in between the orbits of Mars and Jupiter. Many astronomers think that they are the fragments of a planet that had its orbit there, but for some reason exploded.

The pieces are now travelling on their own and some of them occasionally cross the orbit of the earth.

No less than 44,000 of these tiny planets have been sighted and astronomers have long since run out of names for all of them. A hollywood star, hearing rumors about these unnamed "stars" had her publicity agent discreetly inquire whether it wouldn't be possible to name one after her. But when she learned that it was only a barren piece of rock that was available she declined. Nothing but a real star would be good enough for her.

People have worried about an encounter between the earth and one of these asteroids but the most careful calculations indicate that such a collission is very unlikely ever to happen.

Root out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(47)

Chris raised her head in surprise at some note in Miss Ennie's voice that she did not understand. Miss Ennie saw the surprise. "Humph! Don't let that Duncan woman scare you," she said briskly. Then leaning closer to the girl, her faded blue eyes grew bright with the delight of gossip. "She's nobody so much, Chris, and don't forget it. She was one of those Blakes girls. She worked as a waitress in her father's little oil-field cafe until she married Duncan!"

Chris looked at the little figure with a new respect. **Well!** she thought without much originality, **You never know!**

Carl looked up to smile as Chris came slowly down the curving stairway. And in that instant of meeting his eyes above the heads of the others, she knew, with a grateful certainty, that the ten dollars in the little purse was not Miss Ennie's grocery money!

"For heaven's sake." Mrs. Duncan's contemptuous glance went over the sleepy inactivity of the Holden town square. "Where on earth will we go to get food in this place!"

Jack grinned back at his mother from his seat beside the chauffeur. "It's a pretty dead little burg, all right," he agreed happily. "But what do you expect of a town that has nothing in it but a two-bit church school?"

Mr. Duncan sighed gustily and bit off the end of a thin, black cigar. "I'd be satisfied to eat anywhere," he remarked, "if I could eat just what I'd like for a change." He grinned at Chris and leaned back in the seat. His heavy shoulder pressed against hers.

She looked up to find Mrs. Duncan's eyes missing nothing. "Jack says you come from Collins, Miss Sanders." Mrs. Duncan's words were contemptuous of preliminaries. "Of course, you know the Beverlys? Such dear friends of ours! They have a little place near Collins, I believe."

Chris shook her head. "No, I don't knew them," she admitted quietly. "Of course I've heard of them." For everyone in that part of Texas had heard of the Beverly tribe, cattle, oil, and all. They spent scant time on the "little" place, a ranch of many sections, near Collins, but found more kindred souls in New York and abroad.

Mrs. Duncan raised surprised eyebrows. "I can't understand your not having met them sometime," she said sweetly. "Practically everyone knows Maude and Jim Beverly!"

"Cut it out, Mom!" Jack's voice was harsh. "Chris' folks are just people. They'd never have any reason to run around with that bunch —"

Mrs. Duncan looked at him. "They're our friends, Jack!" she reminded him in a reproachful tone, "and I was only trying to find a common bond with the — er — girl that my son is planning to marry!"

"Yeah?" Jack's tone was deliberately mocking, and Chris winced at the look he gave his mother.

She looked out through the car window, and tried to regain the sense of assurance that had been hers as she had talked to Miss Ennie. — **don't let that Duncan woman scare you, Chris. She's nobody so much!**

"The Sanders — adopted me," she explained slowly, compelled by the demand in Mrs. Duncan's tone, "when I was a baby. My — mother died —"

"I see." Mrs. Duncan's tone was less cold. "And this family who adopted you, the Sanders, — they still live there in Collins?"

"Yes," Chris thought of the shanty and the lane to town. "They still live there."

Mrs. Duncan's evident intention to go on with the questioning was interrupted by the stopping of the car. At Jack's instruction, the chauffeur had pulled to the curb before the town's best hotel. "There's a pretty good little coffee shop in here," Jack announced firmly, "and I say — let's eat!"

Quick relief flew through Chris. But as she stepped down with Jack's hand on her arm, she glanced back at Mr. Duncan over her shoulder. His eyes were knowing upon her, and she knew that the questioning was not over, that it had, in fact, just begun!

As dinner progressed, Chris listened to the aimless talk around the lamplit table, and tried to plan.

It was evident that Jack's mother was against her, and Chris could see that Jack knew it too. **I don't care!** she thought defensively. **Jack is so much in love with me that she can't break it up. She'll have to accept me.** But in the meantime, she must be careful not to give Mrs. Duncan anything tangible to use against her.

And as for Mr. Duncan, she was uncertain. He liked her, at least her looks. Of that she was certain, but, somehow, there was deep within her another certainty about him. It was that, unlike Mrs. Duncan, he would not be affected in his decisions by any personal feeling whatsoever, about a person. He might like you, and yet, if you happened to be in the way when he decided upon a course of action, it would not be well for you! No, she couldn't count on Mr. Duncan!

But I can count on Jack, she thought as she looked up from her plate to catch his glance, **Jack wants me! And there is something stronger between us than they can take away. I believe,** she thought quiety, **that Jack would stop at nothing** to get me. And the thought was warmly comforting within her. Yes, there was Jack!

His eyes smiled at her acrss the table. "Chris is one of these smart girls, Mom," he said proudly. "Reads a lot of books and things like that!"

Chris laughed. "Well, I like Holden," she explained.

Mrs. Duncan looked surprised. "Really? Poor Vivian insists that it is practically a prison! But of course —" and the sentence hung in the air above the table.

"Well." Mr. Duncan looked across the table with narrowed eyes, and Chris had a queer feeling that his next words would settle everything. "I'm sure that Chris would like to get away from Holden, even if she does like it." He paused, and Chris, looking at Mrs. Duncan's face, knew that judgment was being passed. "We'll take her to New York, and Paris, and get her some good clothes and fix her up."

He paused, and in the silence, his eyes were hard upon his wife. Mrs. Duncan's face was still, but Chris felt that she was shrinking back, almost as if from a blow. And in that instant, Chris felt a stab of pity for the other woman. But Jack's eyes were gleaming with delight.

"Of course," the heavy voice went on, and the hard eyes were shrewd upon Chris, "It isn't such a bad thing that Chris is adopted! There won't be so many demands upon her from family ties, emotionalism and all that." He paused again, and out of a new bewilderment Chris tried to grasp at his meanings. "Families can be a real problem, especially for a pretty girl like Chris. And since she hasn't any family of her own, — eh — Chris?"

And Chris got it.

Under all those casual sounding words, Mr. Duncan was delivering an ultimatum — first to his wife — **We will accept this girl, make her over, and build her up for Jack** — then to Chris herself — **We'll let you marry Jack, money and all, if you'll be all ours. We will just forget about the Sanders family.**

"It's been done." Mr. Duncan's words defended the unspoken implications, and then, again, "Eh, Chris?"

Chris knew that it was up to her.

Jansie won't care, she thought defensively. **She wants me to be happy! I can send them money, and presents, and things.**

But her heart was strangely sick as she nodded. "That sounds wonderful to me, Mr. Duncan," she answered, and they both knew that a bargain had been struck.

The meal went on, and presently, Mrs. Duncan insisted that the waiter be called, that she might complain about the food. It was her gesture of defiance.

"Paper, paper!"

Mr. Duncan looked up from his dessert with the satisfied air of a man who has concluded a good deal. "Here, boy!"

Chris sat, watching him spread the paper on the table before his plate. She felt sick and strange, and had no wish to eat. Jack's eyes were hot with pleasure, and he was eating enthusiastically, but Mrs. Duncan sat, her face bleak, idling the food upon her plate.

What have I done? Chris thought wonderingly, and then, at the memory of these last weeks, her wilfulness to have the things that she wanted, came back to her, she straightened in her chair. **I don't care,** she thought defiantly, **I don't care! I want some of the things other girls have, clothes and money, and prestige! Why should Vivian MacComber have everything! Just because I happened to be born in the Sanders house that night — doesn't really make them my people. It isn't as if they were my own flesh and blood** — her thoughts went on.

But the memory of Jansie's face was, somehow, troubling in her heart.

"Say!" Mr. Duncan thrust out a lip and squirmed his cigar into a better position for speaking, and his eyes, above the paper, commanded them all. "Listen to this." And his tone took them in as already a family group. "A gang robbed the bank at Dotyvile last night. Killed the cashier and a couple of bystanders."

Mrs. Duncan looked dully across the table, and Jack, quick to respond after getting his own way, looked interested. Chris listened to the harsh voice, reading aloud, but her own thoughts were turning in troubled movement.

"But they got them." Mr. Duncan's eyes were on his paper, and he went on with the singsong tone of a news account. " 'Three of the robbers were killed, two instantly, and the other dying after an hour. The third man lived long enough to identify the others as Sheb and Wes Jackson, brothers, and to give his own name as —' " and suddenly Chris was aware that the cold eyes were upon her across the table, "As Joe Sanders, of Collins.' "

There was a long silence, as she sat, staring at the reader. **Joe, Joe,** her thoughts pounded dully. **"You'd better stay away from them Jackson boys, Joe,"** Jansie's voice was strong within her, **"They'll get you into trouble —"**

She became aware that the Duncans were waiting, waiting for her to deny it, to declare her allegiance to their own way.

I'll get her another name, Mr. Duncan was thinking, **money can do it —**

This is tough. Jack's eyes were tender upon her, **but we'll get her away from it —**

And there was in Mrs. Duncan's eyes only a defeated satisfaction at seeing her suffer.

Chris looked about her, and her glance became deliberate.

Reaching over, she took the paper out of Mr. Duncan's hand. She looked at the picture at the top of the page. **Joe, lying there on a pavement, dying, and surrounded by hating people.**

She stood up.

"Chris —" Jack's voice was distressed. "Sit down, darling —"

Chris turned to look at him, and she smiled, stiffly. Slowly, she slipped off the beautiful ring and laid it on the table, then looked past him at Mr. Duncan, then, last of all, at Jack's mother.

"I'm sorry," she said clearly.

Several diners looked up.

"I'm awfully sorry," Chris went on. "But I — I can't stay. You see," She took a deep breath. "That man is my brother. I've got to go home!"

She was halfway back to the school before she heard hurrying footsteps behind her.

It's Jack! Her heart leaped exultantly, **Coming after me, to tell me that he loves me, no matter what!**

"Chris!" It was not Jack. It was Carl. "Chris! I saw the paper, and I've been hunting you in every restaurant in town! Don't be so hurt, darling — don't!"

Chris smiled up at him, and there were hot tears within her. "Thank you for coming, Carl."

Carl took her arm, and his eyes were sick with pain for her. "Aunt Ennie says to come right to her. We'll get you off for home."

And through the blur of her heartache and shock, Chris realized dimly that his hand upon her arm was strangely comforting.

(To be continued.)